

หนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด คำนิยมร่วม

ตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

เล่มที่ ๑

พร้อมส

นางอัยษา ทิพกระโทก

ครูชำนาญการพิเศษ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

โรงเรียนมัธยมศึกษาเทศบาลเมืองสวรรคโลก

คำนำ

หนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด ค่านิยมร่วม ตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ เล่มที่ ๑ เรื่อง “พร้อมสู้” จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นหนังสืออ่านประกอบการเรียนสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์ และปลูกฝังนักเรียน ให้มีนิสัยรักการอ่าน สาระสำคัญของเรื่องเป็นการนำค่านิยมร่วม ตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาเป็นขอบเขตในการแต่ง โดยเรื่อง “พร้อมสู้” จะมีเนื้อหาของเรื่องที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความอดทน มุ่งมั่น ทำสิ่งใดๆ ให้เกิดผลสำเร็จอย่างไม่ย่อท้อต่อความลำบาก เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง ส่วนรวม ชุมชน สังคม ประเทศชาติ ซึ่งจะทำให้นักเรียนรู้สึกซาบซึ้งไปกับเนื้อหาและตัวละคร หนังสือส่งเสริมการอ่านเล่มนี้จึงเหมาะสมอย่างยิ่งสำหรับวัยของนักเรียนในระดับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

ท้ายเล่มหนังสือส่งเสริมการอ่านได้รวบรวมกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์ไว้ด้วย เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนให้ดีขึ้น

ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือส่งเสริมการอ่านเล่มนี้จะเป็นประโยชน์กับครูผู้สอน ผู้ที่สนใจ สามารถทำให้นักเรียนสนุกสนานเพลิดเพลินไปกับการอ่าน และเรียนอย่างมีความสุข ขอขอบคุณผู้ให้ความอนุเคราะห์ในการจัดทำหนังสือส่งเสริมการอ่านชุดนี้จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีไว้ ณ โอกาสนี้

นัยนา ทินกระโทก

คำนิยม

ข้าพเจ้านายศิริชัย สุโกชน์ รองผู้อำนวยการสถานศึกษา ปฏิบัติหน้าที่ ผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาเทศบาลเมืองสวรรคโลก ได้ให้คำปรึกษา และมีโอกาสติดตามการจัดทำนวัตกรรมทางการศึกษา หนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด ค่านิยมร่วม ตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ของนางนัยนา ทินกระโทก ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนมัธยมศึกษาเทศบาลเมืองสวรรคโลก สังกัดเทศบาลเมืองสวรรคโลก มีความเห็นว่าหนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด ค่านิยมร่วมตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ นี้ ได้จัดทำขึ้นโดยมีเนื้อหาถูกต้องสมบูรณ์ตามหลักวิชาการ เน้นหนังสือหรือนวัตกรรมส่งเสริมการอ่าน และฝึกทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์ ในหนังสือส่งเสริมการอ่านชุดนี้ได้สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมที่เป็นค่านิยมร่วม ตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ.๒๕๖๑ ไว้ในกิจกรรมการเรียนรู้การสอนด้วย ซึ่งจะทำให้นักเรียนในวัยนี้มีความสุขสนุกสนานในการเรียน มีการปฏิบัติกิจกรรมที่หลากหลาย มีการทดสอบความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิดวิเคราะห์และประเมินผลหลังการอ่านเกี่ยวกับเนื้อหาของเรื่องเป็นอย่างดี จึงเป็นหนังสือส่งเสริมการอ่านในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ที่น่าสนใจ เป็นนวัตกรรมที่มีคุณค่าและประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพของนักเรียนอย่างแท้จริง สมควรนำไปทดลองใช้ และเผยแพร่ให้กว้างขวางยิ่งขึ้นต่อไป

ขอชมเชยในความวิริยะ อุตสาหะ ความมุ่งมั่นและตั้งใจจริงในการทำงานของนางนัยนา ทินกระโทก ที่ได้พยายามจัดทำนวัตกรรมทางการศึกษานี้ขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพนักเรียนและความก้าวหน้าทางวิชาการต่อไป

(นายศิริชัย สุโกชน์)

รองผู้อำนวยการสถานศึกษา ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการสถานศึกษา
โรงเรียนมัธยมศึกษาเทศบาลเมืองสวรรคโลก

สารบัญ

เรื่อง

หน้า

คำชี้แจง

คำแนะนำสำหรับครูผู้สอน

คำแนะนำการใช้สำหรับนักเรียน

มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

แบบทดสอบก่อนเรียน

กระดานคำตอบแบบทดสอบก่อนเรียน

เรื่อง พร้อมสู้

กิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่าน คิด วิเคราะห์

กิจกรรมที่ ๑

กิจกรรมที่ ๒

กิจกรรมที่ ๓

กิจกรรมที่ ๔

แบบทดสอบหลังเรียน

กระดานคำตอบแบบทดสอบหลังเรียน

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

เฉลยคำตอบแบบทดสอบก่อนเรียน

เฉลยกิจกรรมที่ ๑

เฉลยกิจกรรมที่ ๒

เฉลยกิจกรรมที่ ๓

เฉลยกิจกรรมที่ ๔

เฉลยคำตอบแบบทดสอบหลังเรียน

หนังสือขออนุญาตใช้หนังสือในสถานศึกษา

คำชี้แจง

หนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด ค่านิยมร่วม ตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ มีจำนวน ๔ เล่ม ประกอบด้วย

เล่มที่ ๑ เรื่อง พร้อมสู้

เล่มที่ ๒ เรื่อง เกินกล้า

เล่มที่ ๓ เรื่อง สภาธิปไตย

เล่มที่ ๔ เรื่อง ทัดเทียม

ในการสร้างนวัตกรรมหนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด ค่านิยมร่วม ตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ นั้น ผู้แต่งหนังสือมีความมุ่งหมายจะตั้งชื่อเรื่องให้มีความสอดคล้องกับชื่อตัวละคร และตั้งชื่อตัวละครให้มีความสอดคล้องกับเนื้อหาสาระที่ผู้แต่งต้องการนำเสนอ โดยสอดคล้องคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงามสื่อสารผ่านตัวละคร เพื่อให้ นักเรียนมีคุณธรรมนำความรู้ เป็นคนดี คนเก่ง คนมีความสุข สมดังเจตนารมณ์ของการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพที่จะต้องทำให้เกิดขึ้นให้ได้ในปัจจุบัน

สำหรับหนังสือส่งเสริมการอ่าน เล่มที่ ๑ เรื่อง พร้อมสู้ ใช้พัฒนาให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคุณสมบัติที่นักเรียนพึงมี ได้แก่ ความอดทน มุ่งมั่น ทำสิ่งใดๆ ให้เกิดผลสำเร็จอย่างไม่ย่อท้อต่อความลำบาก เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง ส่วนรวม ชุมชน สังคม ประเทศชาติ โดยมีรายละเอียดดังนี้

๑. เป็นนวัตกรรมที่เหมาะสมสำหรับใช้เรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

๒. ใช้เป็นสื่อประกอบการเรียน รายวิชา ภาษาไทยพื้นฐาน ๕ รหัสวิชา ท ๒๓๑๐๑

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

๓. ส่วนประกอบของหนังสือส่งเสริมการอ่านเล่มนี้ ประกอบด้วย

๓.๑ คำชี้แจง

๓.๒ คำแนะนำการใช้สำหรับครูผู้สอน

๓.๓ คำแนะนำการใช้สำหรับนักเรียน

๓.๔ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

๓.๕ จุดประสงค์การเรียนรู้

๓.๖ แบบทดสอบก่อนเรียนโดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่าน

ชุด ค่านิยมร่วม ตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑

เล่มที่ ๑ เรื่อง พร้อมสู้ (คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน)

๓.๗ กระจายคำตอบแบบทดสอบก่อนเรียน

๓.๘ เรื่อง พร้อมสู้ แต่งโดยนางนัยนา ทินกระโทก

๓.๙ กิจกรรมที่ ๑ การเขียนโครงเรื่อง (คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน)

๓.๑๐ กิจกรรมที่ ๒ วิเคราะห์ลักษณะนิสัยของตัวละคร

(คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน)

๓.๑๑ กิจกรรมที่ ๓ บอกข้อคิดที่ได้จากเรื่อง (คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน)

๓.๑๒ กิจกรรมที่ ๔ ตอบคำถามเชิงวิเคราะห์ (คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน)

๓.๑๓ แบบทดสอบหลังเรียนโดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่าน

ชุด ค่านิยมร่วม ตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑

เล่มที่ ๑ เรื่อง พร้อมสู้ (คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน)

๓.๑๔ กระจายคำตอบแบบทดสอบหลังเรียน

๓.๑๕ บรรณานุกรม

๓.๑๖ ภาคผนวก

๓.๑๗ เฉลยคำตอบแบบทดสอบก่อนเรียนโดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่าน

ชุด ค่านิยมร่วม ตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑

เล่มที่ ๑ เรื่อง พร้อมสู้

๓.๑๘ เฉลยคำตอบกิจกรรม จำนวน ๔ กิจกรรม ตามลำดับ

- เฉลยคำตอบกิจกรรมที่ ๑ เรื่อง การเขียนโครงเรื่อง

- เฉลยคำตอบกิจกรรมที่ ๒ เรื่อง วิเคราะห์ลักษณะนิสัย
ของตัวละคร

- เฉลยคำตอบกิจกรรมที่ ๓ เรื่อง บอกข้อคิดที่ได้จากเรื่อง

- เฉลยคำตอบกิจกรรมที่ ๔ เรื่อง ตอบคำถามเชิงวิเคราะห์

๓.๑๙ เฉลยคำตอบแบบทดสอบหลังเรียนโดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่าน

ชุด ค่านิยมร่วม ตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑

เล่มที่ ๑ เรื่อง พร้อมสู้

คำแนะนำการใช้สำหรับครูผู้สอน

ก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้

๑. ครูควรศึกษาทำความเข้าใจในหนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด ค่านิยมร่วม ตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ เล่มที่ ๑ เรื่อง พร้อมสู้ ให้เข้าใจชัดเจนก่อนนำไปใช้
๒. ครูควรจัดเตรียมกิจกรรมแต่ละกิจกรรมให้เท่ากับจำนวนนักเรียน เพื่อให้นักเรียนทุกคนได้มีโอกาสทำกิจกรรมได้ครบทุกกิจกรรม
๓. ครูแนะนำหนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด ค่านิยมร่วม ตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ เล่มที่ ๑ เรื่อง พร้อมสู้
๔. ครูแจกหนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด ค่านิยมร่วม ตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ เล่มที่ ๑ เรื่อง พร้อมสู้
๕. ครูบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ของการเรียนโดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด ค่านิยมร่วม ตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ เล่มที่ ๑ เรื่อง พร้อมสู้ ให้นักเรียนทราบ
๖. ครูให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน โดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด ค่านิยมร่วม ตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ เล่มที่ ๑ เรื่อง พร้อมสู้ จำนวน ๑๐ ข้อ

ขณะจัดกิจกรรมการเรียนรู้

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครั้งที่ ๑

๑. ครูใช้หนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด ค่านิยมร่วม ตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยครูให้นักเรียนอ่านในใจ เรื่อง พร้อมสู้ แล้วจับใจความสำคัญ โดยละเอียด
๒. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ จำนวน ๑ กิจกรรม ได้แก่
 - กิจกรรมที่ ๑ การเขียนโครงเรื่อง โดยให้นักเรียนศึกษาใบความรู้ เรื่อง การเขียนโครงเรื่อง จากนั้นให้นักเรียนเขียนโครงเรื่อง เพื่อสรุปความรู้ที่ได้รับหลังจากการอ่าน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครั้งที่ ๒

๑. ครูใช้หนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด ค่านิยมร่วม ตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ เล่มที่ ๑ เรื่อง พร้อมสู้ ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งนี้ให้นักเรียนอ่านเรื่อง พร้อมสู้อีกครั้งอย่างพินิจพิเคราะห์โดยละเอียด
๒. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ จำนวน ๒ กิจกรรม ได้แก่
 - กิจกรรมที่ ๒ วิเคราะห์ลักษณะนิสัยของตัวละคร โดยให้นักเรียนเขียนลักษณะนิสัยของตัวละครที่ปรากฏในเรื่อง พร้อมสู้
 - กิจกรรมที่ ๓ บอกข้อคิดที่ได้จากเรื่อง โดยให้นักเรียนเขียนทำเครื่องหมาย ☐ ✓ หน้าข้อความที่เป็นข้อคิดของเรื่อง และทำเครื่องหมาย ☐ ✗ หน้าข้อความที่ไม่ใช่ข้อคิดของเรื่อง

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครั้งที่ ๓

๑. ครูใช้หนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด ค่านิยมร่วม ตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ เล่มที่ ๑ เรื่อง พร้อมสู้ ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งนี้ให้นักเรียนอ่านบททวนอีกครั้งหนึ่ง
๒. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ จำนวน ๑ กิจกรรม ได้แก่
 - กิจกรรมที่ ๔ การตอบคำถามเชิงวิเคราะห์ โดยให้นักเรียนตอบคำถามเชิงวิเคราะห์ เรื่อง พร้อมสู้

หลังจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

๑. ครูสรุปความรู้และยกตัวอย่างพฤติกรรมในเชิงสร้างสรรค์เกี่ยวกับค่านิยมร่วมตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ เรื่อง ความอดทน มุ่งมั่น อย่างไม่ย่อท้อต่อความลำบาก เพื่อให้เกิดประโยชน์ แก่ตนเอง ส่วนรวม ชุมชน สังคม และประเทศชาติ
๒. ครูให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนโดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด ค่านิยมร่วม ตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ จำนวน ๑๐ ข้อ
๓. เมื่อนักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนเสร็จเรียบร้อยแล้ว ครูนำคะแนนทดสอบก่อนเรียน กับคะแนนทดสอบหลังเรียนมาเปรียบเทียบกัน เพื่อแจ้งให้นักเรียนทราบผลการพัฒนาของตนเอง
๔. สรุปผลการเรียนรู้หลังจากเรียนโดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุด ค่านิยมร่วมตามมาตรฐาน การศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ เล่มที่ ๑ พร้อมสู้

หมายเหตุ

๑. ครูใช้เวลาในการทำกิจกรรมระหว่างเรียนตามสมควรขึ้นอยู่กับความยากง่ายของแต่ละกิจกรรม เมื่อนักเรียนเริ่มทำกิจกรรมครูสังเกตความสนใจในการทำกิจกรรมของนักเรียนทุกครั้ง
๒. ถ้าทำคะแนนได้ไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดไว้ให้นักเรียนกลับไปทบทวนและทำกิจกรรมระหว่างเรียนที่ยังไม่เข้าใจใหม่อีกครั้ง

คำแนะนำการใช้สำหรับนักเรียน

ก่อนปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้

นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อให้ทราบว่านักเรียนมีความเข้าใจเรื่อง พร้อมสู้ มากน้อยเพียงใด

ขณะปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้

๑. นักเรียนตั้งใจฟังครูอธิบายและทำความเข้าใจเนื้อหาในแต่ละหน้า
๒. ก่อนทำกิจกรรมแต่ละกิจกรรมให้นักเรียนอ่านคำชี้แจงของแต่ละกิจกรรม และทำความเข้าใจว่ากิจกรรมนั้นต้องการให้ทำอะไร ถ้าไม่เข้าใจให้ซักถามครู
๓. ในการปฏิบัติกิจกรรมแต่ละกิจกรรม ควรทำเรียงตามลำดับ
๔. การทำกิจกรรมให้ตั้งใจทำ เขียนด้วยลายมือที่อ่านง่าย ชัดเจน และสวยงาม

หลังปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้

เมื่อนักเรียนทำกิจกรรม เรื่อง พร้อมสู้ เรียบร้อยแล้ว หลังจากที่ครูตรวจ ถ้าพบว่าทำผิดหลายแห่งให้นักเรียนกลับไปทบทวน แล้วกลับมาทำกิจกรรมที่ยังไม่เข้าใจใหม่อีกครั้ง และทำแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อทดสอบความรู้ความเข้าใจหลังการเรียน เรื่อง พร้อมสู้

มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้ ท ๑.๑	ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนิน ชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน
ตัวชี้วัด ท ๑.๑ ม.๓/๓	ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดของข้อมูล ที่สนับสนุนจากเรื่องที่อ่าน
ตัวชี้วัด ท ๑.๑ ม.๓/๔	อ่านเรื่องต่าง ๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกรายความ และรายงาน
ตัวชี้วัด ท ๑.๑ ม.๓/๕	วิเคราะห์ วิวิจารณ์ และประเมินเรื่องที่อ่าน โดยใช้กลวิธีการเปรียบเทียบ เพื่อให้ผู้อ่าน เข้าใจได้ดีขึ้น
ตัวชี้วัด ท ๑.๑ ม.๓/๙	ตีความและประเมินคุณค่า แนวคิดที่ได้จาก งานเขียนอย่างหลากหลาย เพื่อนำไปใช้ แก้ปัญหาในชีวิต

จุดประสงค์การเรียนรู้

หนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด ค่านิยมร่วม ตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ เล่มที่ ๑ เรื่อง พร้อมสู้ ได้วิเคราะห์ สังเคราะห์ ความสอดคล้องเหมาะสมกับมาตรฐาน การเรียนรู้และตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ ลงสู่หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียน มัธยมศึกษาเทศบาลเมืองสวรรคโลก โดยมีจุดประสงค์การเรียนรู้ดังนี้

๑. ด้านความรู้ (K)

- กิจกรรมที่ ๑ สรุปโครงเรื่อง พร้อมสู้ ได้
- กิจกรรมที่ ๒ วิเคราะห์ลักษณะนิสัยของตัวละครที่ปรากฏในเรื่อง พร้อมสู้ ได้
- กิจกรรมที่ ๓ บอกข้อคิดที่ได้จากการอ่าน เรื่อง พร้อมสู้ ได้
- กิจกรรมที่ ๔ วิเคราะห์ วิจารณ์ เรื่อง พร้อมสู้ ได้

๒. ด้านทักษะ/กระบวนการ (P)

- กิจกรรมที่ ๑ เขียนโครงเรื่อง พร้อมสู้ ได้
- กิจกรรมที่ ๒ เขียนลักษณะนิสัยของตัวละครที่ปรากฏในเรื่อง พร้อมสู้ ได้
- กิจกรรมที่ ๓ เขียนข้อคิดที่ได้จากการอ่าน เรื่อง พร้อมสู้ ได้
- กิจกรรมที่ ๔ เขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ เรื่อง พร้อมสู้ ได้

๓. ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

- กิจกรรมที่ ๑ สนใจเขียนโครงเรื่อง พร้อมสู้ ได้
- กิจกรรมที่ ๒ กระตือรือร้นเขียนลักษณะนิสัยของตัวละครที่ปรากฏในเรื่อง พร้อมสู้ ได้
- กิจกรรมที่ ๓ ใฝ่เรียนรู้ในการเขียนข้อคิดที่ได้จากการอ่าน เรื่อง พร้อมสู้ ได้
- กิจกรรมที่ ๔ มุ่งมั่นเขียนวิเคราะห์ วิจารณ์ เรื่อง พร้อมสู้ ได้

แบบทดสอบก่อนเรียน

โดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด ค่านิยมร่วม ตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน คิดวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ เล่มที่ ๑ เรื่อง พร้อมสู้

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย × ลงในกระดาษคำตอบแบบทดสอบก่อนเรียน
ในช่องตัวอักษร ก ข ค และ ง ที่เป็นคำตอบที่ถูกต้อง
(จำนวน ๑๐ ข้อ คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน)
ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบก่อนเรียน ๑๐ นาที

๑. เหตุผลใดเป็นเหตุผลที่ชัดเจนที่สุดที่ทำให้พิริยะตัดสินใจลงสมัครคัดเลือกตัว
นักกีฬาบาสเกตบอลของโรงเรียน

- ก. เพื่อนๆ ให้ลงสมัคร
- ข. ต้องการลบจุดด้อยของตนเอง
- ค. ต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียน
- ง. ต้องการลบคำสบประมาทของครูพล

๒. ข้อใดไม่ใช่ข้อสนับสนุนคำกล่าวที่ว่า พิริยะเป็นสมบัติล้ำค่าของโรงเรียน

- ก. พิริยะมีความสามารถด้านวิชาการ
- ข. พิริยะมีความสามารถด้านกีฬาเป็นเลิศ
- ค. พิริยะมีความขยันหมั่นเพียรเป็นเลิศ
- ง. พิริยะมีความมุ่งมั่นที่จะรักษาเกียรติยศที่ตนเองสร้างมา

๓. ข้อใดไม่ใช่พฤติกรรมของกาจกล้า

- ก. ให้กำลังใจเพื่อน
- ข. มีความพยายาม
- ค. มีความเป็นผู้นำ
- ง. มีความเสียสละ

๔. “แล้วนายคิดว่าฉันเล่นกีฬาได้มาตั้งแต่เกิดเลยหรือไง ทุกอย่างมันตั้งต้นจากศูนย์ทั้งนั้นแหละ ที่ฉันทำได้ทุกวันนี้ก็เพราะพยายามฝึกฝนการเล่นอยู่เป็นประจำต่างหาก” ข้อความนี้ให้แนวคิดที่เด่นชัดที่สุดในเรื่องใด
- การมองโลกในแง่ดี
 - ความกล้าหาญ
 - ความพยายาม
 - การมีพรสวรรค์
๕. การชนะเลิศการประกวดโปรเจกต์โครงงานมีความสำคัญกับพิริยะอย่างไร
- ทำให้พิริยะสามารถนำผลงานที่ได้ไปยื่นโควตาสมัครเข้าเรียนในระดับมหาวิทยาลัยได้
 - ทำให้พิริยะได้รับคำชมเชยจากโรงเรียนว่าเป็นเด็กอัจฉริยะ
 - ทำให้ครูพลอยยอมรับความสามารถของพิริยะ
 - ทำให้พ่อแม่ของพิริยะเกิดความภาคภูมิใจ
๖. การที่พิริยะทำไฟล์ข้อมูลสำหรับโปรเจกต์เสียหาย และไม่ได้บันทึกข้อมูลสำรองไว้ แสดงให้เห็นว่าพิริยะมีความบกพร่องเด่นชัดที่สุดในข้อใด
- ขาดความรอบคอบ
 - ละเลยต่อหน้าที่
 - ขาดความยั้งคิด
 - ขาดความรับผิดชอบ
๗. “ถ้าอย่างนั้นจะไปยากอะไรเล่า ก็ส่งไฟล์งานมาให้ฉัน แล้วนายก็ไปทำตามความฝันของนายสิ” คำพูดนี้แสดงให้เห็นลักษณะนิสัยของผู้พูดว่าเป็นคนอย่างไร
- มีความกล้าหาญ
 - มีความอดทน
 - มีความขยันหมั่นเพียร
 - มีความเสียสละ
๘. นักเรียนคิดว่าการที่พิริยะได้รับการคัดเลือกให้เข้าร่วมทีมบาสเกตบอลของโรงเรียนเป็นเพราะเหตุผลใดเด่นชัดที่สุด
- พิริยะเป็นเด็กอัจฉริยะ
 - พิริยะมีความอ่อนน้อมถ่อมตน
 - พิริยะมีความมุ่งมั่นพยายาม
 - พิริยะมีความกล้าหาญอดทน

๙. จากคำกล่าวที่ว่า “ความพยายามไม่เคยทรยศใคร” นักเรียนคิดว่าจริงหรือไม่ เพราะเหตุใด

- ก. จริง เพราะ ถ้าคนเรามีความพยายามอย่างมากที่สุดก็ต้องประสบความสำเร็จในที่สุด
- ข. จริง เพราะคนที่พยายามต้องประสบความสำเร็จทุกคน
- ค. ไม่จริง เพราะบางคนพยายามแล้วก็ไม่ประสบความสำเร็จ
- ง. ไม่จริง เพราะความสำเร็จไม่มีอยู่จริง

๑๐. จากเรื่อง พร้อมสู้ นักเรียนคิดว่าเหตุผลใดไม่ใช่ข้อสนับสนุนให้พิริยะได้รับการคัดเลือกให้เป็นนักกีฬาบาสเกตบอลของโรงเรียน

- ก. พิริยะมีสติปัญญาล้ำเลิศ
- ข. พิริยะมีเพื่อนที่ดี
- ค. พิริยะมีความเพียรพยายาม
- ง. พิริยะมีความอดทน

กระดาษคำตอบแบบทดสอบก่อนเรียน

เล่มที่ ๑ เรื่อง พร้อมสู้

ข้อ	ก	ข	ค	ง
๑				
๒				
๓				
๔				
๕				
๖				
๗				
๘				
๙				
๑๐				

ระดับคุณภาพ			
๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
ทำได้ ๑๐ คะแนน	ทำได้ ๘ - ๙ คะแนน	ทำได้ ๕ - ๗ คะแนน	ทำได้ ๐ - ๔ คะแนน

คะแนนเต็ม	คะแนน ที่ผ่านการ ประเมิน	คะแนนที่ได้	ระดับคุณภาพ
๑๐	๘		
ผลการประเมิน		☐ ผ่าน	☐ ไม่ผ่าน

ชื่อ - สกุล ชั้น เลขที่

พร้อมสู้

ห้องพักครูอันเงียบสงบ ซึ่งเป็นบริเวณที่ไม่ค่อยมีเด็กนักเรียนคนใดอยากกล้ากรายเข้ามามากนัก ในยามนี้กลับมีเด็กนักเรียนชายรูปร่างผอม ผิวขาวสะอาด ในแบบลูกคนจีน กำลังเดินวนเวียนไปมาด้วยท่าทางชวนให้เวียนหัว ดวงตาเรียว ภายใต้แว่นกรอบหนาสีดำมองแผ่นกระดาษในมืออยู่นับสิบรอบ เพราะคิดไม่ตกกับการตัดสินใจของตนเอง แล้วจู่ๆ เด็กหนุ่มที่จมอยู่กับความคิดก็สะดุ้งโหยง เมื่อได้ยินเสียงเรียกชื่อของตนดังขึ้น

“อ้าว พิริยะ มาทำอะไรอยู่ตรงนี้”

พิริยะ หรือ พร้อม เจ้าของชื่อที่ถูกเรียกขานหันขวับไปยังต้นเสียงโดยอัตโนมัติ แล้วส่งยิ้มเจื่อนๆ ให้กับคุณครูพล ซึ่งเป็นคุณครูผู้สอนวิชาพลศึกษา และเป็นบุคคลที่เขาต้องมาพบในวันนี้

“คือ...ผม จะมาส่งใบสมัครคัดตัวนักกีฬาบาสเกตบอลครับ”

เด็กหนุ่มตอบพร้อมไปกับค่อยๆ ยื่นแผ่นกระดาษในมือให้กับคุณครูพลด้วยท่าที่ไม่มั่นใจนัก พลางกลืนน้ำลายลงคออย่างหวาดหวั่นในการตัดสินใจของตน

“ครูประหลาดใจเลยนะเนี่ย ไม่คิดว่าจะสนใจทางด้านกีฬาด้วย”

ครูพลรับใบสมัครมาด้วยสายตาประหลาดใจ เนื่องจากในโรงเรียนนี้ทราบกันดีว่า พิริยะ เด็กนักเรียนสายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ผู้โด่งดังผู้นี้มีความสามารถทางด้านวิชาการเป็นเลิศ ไม่ว่าจะส่งไปแข่งขันในโครงการใด เด็กคนนี้ก็มักนำพาชัยชนะและชื่อเสียงกลับมาสู่โรงเรียนเสมอ หากจะกล่าวว่าเป็นเด็กอัจฉริยะที่หาตัวจับยากก็คงจะไม่ผิดนัก เพราะผลการเรียนของพิริยะนั้นสูงสุดจนได้คะแนนเต็มในหลายวิชา และบางวิชาก็ทำได้จนเกือบเต็ม เรียกได้ว่าเป็นเด็กที่มีผลการเรียนสูงกว่าเด็กทุกคนที่เคยมีมาในโรงเรียนแห่งนี้

อย่างไรก็ตาม แม้พิริยะจะเป็นเด็กที่เก่งกาจมากจนหลายคนกล่าวขานกันว่าเขาเป็นสมบัติอันมีค่าของโรงเรียน แต่สำหรับครูพลนั้นรู้ดีว่าเด็กคนนี้ได้ไม่สมบูรณ์แบบรอบด้านอย่างที่ทุกคนเข้าใจ จุดด้อยของพิริยะคือทักษะด้านกีฬา ซึ่งครูพลมองเห็นจากการสอนวิชาพลศึกษาว่าเขาทำได้ไม่ดีเท่าที่ควรนัก ทว่าด้วยเพราะเป็นเด็กที่มีพรสวรรค์ในด้านการเรียนรู้ได้ไว ดังนั้นแม้จะไม่เก่ง แต่พิริยะก็รู้ว่าทำอย่างไรจึงจะทำได้ดีและเอาตัวรอดจากวิชาที่ตนเองไม่ถนัดนี้ได้ ทำให้ผลการเรียนของเขาไม่แพ้เท่าที่ควร และสามารถลบจุดด้อยจนผู้อื่นไม่อาจสังเกตเห็น

ครูพลมองเด็กตรงหน้าที่ยืนก้มหน้านิ่ง ไร้ท่าที่มั่นใจดังเช่นทุกครั้ง มองออกได้ไม่ยากนักว่าเด็กคนนี้กำลังกดดันกับการตัดสินใจเพียงใด

“ครูถามได้ไหมว่าทำไมเธอจึงลงสมัครคัดตัวในครั้งนี้ ทั้งที่เธอก็รู้ตัวดีมิใช่หรือว่าตัวเองไม่ได้มีความสามารถทางด้านกีฬานานี้”

เด็กหนุ่มเงยหน้ามองคุณครู พลังเม้มปากเล็กน้อยแล้วเอ่ยบอกสิ่งที่อยู่ในใจอย่างตรงไปตรงมา

“อันที่จริงผมก็ได้ตั้งใจจะลงสมัครหรอกครับ แต่เพราะเพื่อนๆ ในห้องเรียนต้องการให้ผมสมัคร พวกเขาคิดว่าหากได้เป็นนักกีฬาผมจะสามารถนำชัยชนะมาให้โรงเรียนเราได้ ผมจึง...”

“เธอจึงมาสมัคร เพราะขัดเพื่อนไม่ได้ใช่ไหม” ครูพลเอ่ยถามในท่ายเสียแล้วมองด้วยแววตาเป็นเชิงรู้ทันความคิดอีกฝ่าย ซึ่งเด็กหนุ่มก็พยักหน้าตอบรับเบาๆ แล้วก้มหน้าดูลงยิ่งกว่าเดิม

“ครูคิดว่ามันเสียเวลาเปล่า เธอเอาใบสมัครคืนไปเสียเถอะ”

ครูพลยื่นแผ่นเอกสารการสมัครส่งคืนให้เด็กหนุ่มตรงหน้า แต่คราวนี้พิริยะกลับเงยหน้าแล้วตอบกลับมาด้วยน้ำเสียงที่มั่นใจขึ้น

“แต่ผมคิดว่าผมทำได้ครับ”

“เธอทำไม่ได้หรอก ถึงแม้ว่าเธอจะเก่ง แต่ครูมองเห็นว่าเธอไม่ได้มีความสามารถทางกีฬาได้เท่าเด็กที่เป็นนักกีฬาริงๆ ได้ เธอมีแต่เพียงทักษะในระดับพื้นฐาน ซึ่งมันสามารถทำให้เธอไปลงแข่งขันในสนามได้ มันเพียงแค่ช่วยให้เธอทำคะแนนได้ดีเท่านั้น”

ครูพลพูดพร้อมกับยื่นเอกสารการสมัครคืนให้พิริยะเป็นครั้งที่สอง แต่เด็กหนุ่มก็ยังไม่รับไว้

“ผมจำเป็นต้องทำให้ได้ครับ”

คราวนี้น้ำเสียงของเด็กหนุ่มเด็ดเดี่ยวมากขึ้น

“เพราะถ้าทำไม่ได้ ชื่อเสียงที่ผมทำไว้ก็จะถูกดูแคลน ผมไม่ยอมให้มันเกิดขึ้นเด็ดขาด”

“ไม่มีใครเขาดูแคลนคนเก่งอย่างเธอหรอก คนเราไม่ได้เก่งทุกอย่างเสียหน่อย ไม่เก่งเสียเรื่องหนึ่งบ้างจะเป็นไรไปเล่า”

ครูพลพยายามพูดเพื่อให้พิริยะเห็นว่าคนเราไม่มีใครสมบูรณ์แบบไปเสียทุกอย่าง หากจะมีเรื่องที่ทำไม่ได้สักหนึ่งเรื่องก็มีใช้เรื่องแปลกแต่อย่างใด

“นั่นสำหรับคนอื่นต่างหากเล่าครับครู แต่สำหรับผม สิ่งที่ทำไม่ได้มันคือจุดด้อยที่จะทำให้ชื่อเสียงของผมถูกลดค่าลง ฉะนั้นผมจะไม่ยอมให้ใครเด็ดขาด”

เด็กหนุ่มยืนยันความคิดตัวเองเสียงแข็ง

“เอาเป็นว่าผมจะแสดงให้เห็นเองครับว่าผมทำได้”

ครูพลมองเด็กตรงหน้านิ่ง จากนั้นก็ถอนหายใจเบาๆ อย่างสนใจ เพราะคิดว่าหากพิริยะยืนยันความคิดตนเองเช่นนี้ก็ป่วยการที่จะพูดต่อ คงต้องปล่อยให้เด็กคนนี้เรียนรู้มันด้วยตนเอง เขาจึงถือใบสมัครเดินกลับเข้าห้องพักครูไปโดยไม่ได้พูดอะไร แต่ในมุมของพิริยะ ปฏิบัติเล็กๆ น้อยๆ ที่แทบไร้ความหมายของครูพล มันกลับทำให้เขารู้สึกแย่งอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อน เพราะตลอดเวลาที่ผ่านมาเขามักได้รับสายตาสชื่นชมและคาดหวังจากบรรดาครูทุกคนอยู่เสมอ นี่เป็นครั้งแรกที่เขาถูกผู้เป็นครูมองด้วยสายตาว่างเปล่า ไร้ความหวัง ครูพลทำให้เขารู้สึกเหมือนกำลังทำเรื่องเพื่อเจ้าที่ไม่มีวันเป็นจริงได้

แต่เขาจะแสดงให้ครูพลได้เห็นว่า สิ่งที่ครูสบประมาทไว้คราวนี้ เขาทำมันได้ดีเพียงใด

หลังจากวันนั้น กิจวัตรประจำวันของพิริยะที่ถูกนำมาแทนที่การเรียนพิเศษในตอนเย็น ก็คือการฝึกซ้อมบาสเกตบอลที่สนามกีฬาของหมู่บ้าน พิริยะย้ำเป้าหมายกับตนเองซ้ำๆ อยู่เสมอ นั่นคือการผ่านการคัดเลือกให้เข้าร่วมทีมบาสเกตบอลของโรงเรียน ที่จะขึ้นในอีกหนึ่งเดือนข้างหน้า โชคดีที่เขาพอมีทักษะเบื้องต้นเกี่ยวกับกีฬา

ชนิดนี้อยู่บ้าง จึงไม่ต้องเรียนรู้ตั้งแต่แรกเริ่ม อาศัยเพียงการฝึกฝนจากทักษะอันน้อยนิดที่พอมิตดตัวอยู่ให้พัฒนายิ่งขึ้นไปอีก ไม่ว่าจะเป็นการวิ่งให้คล่องตัว การเลี้ยง

ลูกบาสเกตบอลให้ชำนาญ รวมไปถึงการฝึกกระโดดแตะแป้นบาส เพื่อทำให้มีทักษะการกระโดดที่ยืดหยุ่น และทำให้ส่งลูกบาสเข้าห่วงได้ดีขึ้น

พิริยะใช้เวลาสำหรับการฝึกเหล่านี้อย่างหนักหน่วง วันละหลายชั่วโมง จนเรียกได้ว่าคุ้นเคยกับความเมื่อยล้าในระหว่างกลับบ้านไปเสียแล้ว แม้จะรู้ตัวว่ายังทำได้ไม่ถึงขั้นที่ดีมาก แต่เขาก็ค่อนข้างพอใจในการฝึกฝนของตน หลังจากฝึกมาได้ราวสองสัปดาห์ เขาก็รู้สึกว่าจะสามารถทำได้อย่างคล่องตัวมากขึ้น ทว่าก็มีสิ่งหนึ่งที่ยังคงเป็นอุปสรรค ซึ่งทำอะไรเขาก็ไม่สามารถฝึกฝนให้ดีขึ้น นั่นคือ การชูตลูกบอลลงห่วง

“เอวาะ! ลองดูอีกรอบ” เด็กหนุ่มพึมพำกับตัวเอง

หลังจากใช้เวลาศึกษาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตมาตลอดทั้งคืน เย็นวันนี้พิริยะก็ตั้งใจว่าจะฝึกชูตลูกบาสให้สำเร็จให้ได้ เขาถือลูกบอลไว้ในมืออย่างกระชับ แล้วพยายามจัดทำทางของตนตามที่ฝึกซ้อมมาเป็นอย่างดี จากนั้นก็ยกแขนขึ้นเหนือศีรษะ แล้วเหวี่ยงออกไปข้างหน้าอย่างสุดพลัง เพื่อส่งลูกบอลในมือให้ไปถึงเป้าหมาย ดวงตา

เรียวจ้องมองตามทิศทางของลูกบอลสีส้ม และก็ลุ้นระทึกเมื่อเจ้าบอลลูกกลมนั้นไปกระทบและหมุนคว้างอยู่ที่ขอบห่วง แต่ในที่สุดมันก็กลิ้งตกออกมานอกห่วง

“เฮ้อ! ให้มันได้อย่างนี้สิ”

พิริยะถอนหายใจและบ่นพึมพำกับตัวเองอย่างผิดหวัง จากนั้นเขาก็วิ่งไปเก็บลูกบอลที่ตกอยู่ใต้ห่วง แล้ววิ่งกลับมายืนตำแหน่งเดิม ทำท่าทางเช่นเดิม และทำเช่นนี้ซ้ำไปซ้ำมาอยู่หลายรอบ แต่ไม่ว่าจะฝึกกี่ครั้งต่อกี่ครั้ง ผลก็ยังคงออกมาเช่นเดิม คือลูกบอลตกออกนอกห่วงทุกครั้ง ในครั้งหลังๆ พิริยะพยายามบิดข้อมือเพื่อเปลี่ยนองศาการเหวี่ยง เพื่อว่ามันอาจจะทำให้ลูกบอลลอยไปลงห่วงได้บ้าง แต่ไม่ว่าจะอย่างไรก็ไม่เป็นผล จนกระทั่งหลังการฝึกชุดครั้งสุดท้าย พิริยะก็ล้มตัวนอนแผ่บนพื้นอย่างหมดแรง

ดวงตาเรียวมองไปยังแป้นบาสที่เป็นเป้าหมายแล้วหลับตาลงอย่างท้อใจ ความรู้สึกผิดหวังที่เพิ่งสัมผัสได้อย่างชัดเจนครั้งแรกในชีวิตทำให้พิริยะรู้สึกอยากร้องไห้ออกมา ในชีวิตของเขาไม่เคยมีอะไรที่ตั้งใจแล้วทำไม่ได้ แต่ในการชู้ตบาสครั้งนี้มันกลับยากเย็นแสนเข็ญ จนเขาเริ่มคิดแล้วว่าตนเองอาจจะทำมันไม่ได้จริงๆ ดังที่ครูพลว่าเอาไว้ เขาไม่รู้เลยสักนิดว่าความตั้งใจของตนผิดพลาดตรงไหน ทั้งที่คิดว่าทำถูกต้องทุกอย่างแล้ว แต่ทำไมผลที่ออกมามันกลับไม่เป็นไปอย่างที่ใจต้องการ ในยามนี้ความผิดหวังที่ก่อตัวขึ้นมันทำให้พิริยะท้อใจจนไม่มีแม้แต่เรียวแรงที่จะจับลูกบอลไว้ในมือ เขาไม่อยากทำอะไรทั้งสิ้นนอกจากนอนโง่ๆ อยู่อย่างนี้ แต่แล้วเสียงเสียงหนึ่งที่จู่ๆ ก็ดังขึ้นมา ทำให้เขาต้องสะดุ้งลุกขึ้นนั่ง และหันขวับไปทางต้นเสียงนั้นโดยอัตโนมัติ

“อ้าว เลิกเล่นแล้วหรือ อุตส่าห์ว่าจะเข้ามาเล่นด้วยเสียหน่อย”

พิริยะมองร่างสูงใหญ่ในแบบนักกีฬาที่กำลังเดินเข้ามา แล้วก็ส่งยิ้มทักทายออกไป คนคนนี้เป็น กาจกล้า หรือ เก่ง เพื่อนนักเรียนต่างห้องที่คุ้นเคยกันดี เนื่องจากทำกิจกรรมของโรงเรียนร่วมกันอยู่หลายครั้ง กาจกล้าเป็นนักเรียนห้องที่สอง เขามีผลการเรียนในระดับปานกลาง แต่มีความสามารถทางด้านกีฬาเป็นอันดับต้นๆ ของโรงเรียน มีหน้าซำยังป็นหัวหน้าทีมบาสเกตบอลของโรงเรียน และเป็นตัวเต็งในการคัดเลือกครั้งนี้ด้วย

“นายมาทำอะไรที่นี่หรือ” พิริยะเอ่ยถามออกไป เมื่อกาจกล้านั่งลงข้างๆ

“เฮ้อ นายนี้ก็ถามแปลกเสียจริง ฉันมาสนามกีฬา ก็ต้องมาเล่นกีฬานะสิ”

กาจกล้าตอบด้วยน้ำเสียงยียวนเป็นเชิงหยอกเย้า ซึ่งก็ทำให้คนที่ป็นฝ่ายถามหัวเราะออกมากับคำถามแปลกประหลาดของตน

“เออ ก็จริง ฉันไม่น่าถามออกไปเลย”

“แล้วนี่เลิกเล่นแล้วเหอ ฉันเห็นนายชู้ตบาสมาพักใหญ่ๆ แล้ว จะเข้ามาทัก ก็กลัวขัดจังหวะ เห็นท่าทางนายดูจริงจังเชียว”

คำบอกกล่าวของเพื่อนทำให้ใบหน้าที่ยิ้มบานขึ้นก่อนหน้านี้อกลับหงอยลงไปอีกครั้ง

“ฉันกำลังฝึกซ้อมเพื่อไปแข่งคัดตัวนะ” พริยะบอกเพื่อนอย่างไม่เต็มเสียงนัก

“จริงเหอ! ถ้าอย่างนั้นก็ดีนะสิ หากเราผ่านคัดตัวทั้งคู่ก็จะได้มาฝึกซ้อมด้วยกัน”

จากล้าพูดด้วยน้ำเสียงตื่นเต้นจนพริยะต้องหันไปมอง แล้วก็พบว่าแววตาของอีกฝ่ายมีท่าทีที่ตื่นเต้นดีใจฉายชัดออกมาอย่างเปิดเผย

“อย่างนายคงผ่านอยู่แล้วละ แต่ฉันนี่สิไม่รู้จะเป็นอย่างไร”

พริยะพยายามทำน้ำเสียงพูดให้เหมือนติดตลก เพื่อให้อีกฝ่ายไม่รู้สีกว่ามันดูเคร่งเครียดมากนัก แต่ก็ไม่สามารถปิดบังใบหน้าที่ยิ้มหงอยลงไปและแววตาที่ฉายความกังวลออกมาได้

“ไม่หรอกน่า คนที่ไปคัดเลือกก็มีมือพอดัวกันทุกคน จะรู้ได้ยังไงว่าเราจะได้หรือไม่ได้”

“แต่ใครก็รู้ว่านายเป็นนักกีฬาตัวเด่นของโรงเรียน ฉะนั้นสิไม่ได้มีฝีมือด้านนี้เลย”

“แล้วนายคิดว่าฉันเล่นกีฬาได้มาตั้งแต่เกิดเลยหรือไง ทุกอย่างมันก็ตั้งต้นจากศูนย์ทั้งนั้นแหละ ที่ฉันทำได้ทุกวันนี้ก็เพราะพยายามฝึกฝนการเล่นอยู่เป็นประจำต่างหาก”

กาจกล่าบอก ซึ่งพิริยะก็ฟังในสิ่งที่เพื่อนพูดอย่างสนใจ

“คนที่เล่นกีฬาเก่งอย่างนายก็ยังคงพยายามอยู่อีกหรือ”

พิริยะถามอย่างสงสัย เขาเคยไปดูกาจจากล้าแข่งขันบาสเกตบอลอยู่หลายรอบ ทักษะการเล่นของเพื่อนคนนี้นั้นเรียกได้ว่าเหนือชั้นกว่านักกีฬาทั้งสนาม ท่วงท่าการชู้ตลูกบาสก็แม่นยำราวกับจับวาง พิริยะจึงค่อนข้างแปลกใจที่คนเก่งอย่างกาจกล่าก็ยังคงพยายามฝึกกรากับเป็นนักกีฬาใหม่

“อย่างฉันนี่นะหรือที่เรียกว่าเก่ง เรียกว่าทำได้ไม่แพ้เท่านั้นแหละ ยังมีคนเก่งกว่าฉันอีกตั้งมากมายทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน ฉะนั้นฉันจึงต้องขยันฝึกฝนให้มาก เพื่อให้ได้ดีขึ้น”

“ฉันก็ฝึกฝนชู้ตบาสมาตั้งหลายวันแล้ว ไม่เห็นจะทำได้ดีสักที สงสัยคงเพราะฉันไม่มีพรสวรรค์ในการฝึกเหมือนนายละมัง” พิริยะแย้งขึ้น

“การฝึกฝนมันใช้พรสวรรค์เสียที่ไหนเล่า มันใช้พรแสวงต่างหาก”

“พรแสวง...นั่นหรือ?” พิริยะทำสีหน้าฉงน

“ใช่ พรที่นายต้องแสวงเองอย่างไรเล่า หากอยากเล่นบาสให้เก่ง นายก็ต้องแสวงหาวิธีทำให้เก่งและขยันฝึกปรือฝีมือเป็นประจำ หากยังทำไม่ได้ก็พยายามฝึกฝนต่อไปเรื่อยๆ ฉันมั่นใจว่าทำอย่างนี้สักระยะหนึ่งนายจะต้องเก่งไม่แพ้ใครแน่ๆ”

“กลัวว่ากว่าจะถึงตอนนั้นฉันคงหมดแรงไปก่อนแล้วนะสิ ตอนนี้ฉันไม่มีแม่แต่แรงจะจับลูกบอลเสียด้วยซ้ำ”

น้ำเสียงที่เอื่อยออกมาฉายแววหงอยเศร้าเล็กน้อย เพราะความล้มเหลวที่เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่าทำให้พิริยะเริ่มหมดกำลังใจที่จะพยายามต่อไปเสียแล้ว

“อย่าเพิ่งท้อสิ การชู้ตบาส เทคนิคของมันก็อยู่ในจังหวะที่เหวี่ยงลูกบอลลอยต้องมองไปที่แป้น ไม่ใช่มองไปที่ลูก”

ในขณะที่พูด กาจกล่าก็ยกนิ้วชี้ตั้งขึ้นมา และเลื่อนนิ้วซ้าย พลังหรือตาเล็งไปยังทิศทางของแป้นบาส

“เปรียบเสมือนกับแป้นคือเป้าหมายของเรานั้นแหละ หากใจเรามุ่งมั่นจดจ่อไปที่เป้าหมายโดยไม่หวั่นไหว เราก็ย่อมส่งลูกบอลในมือให้ไปถึงเป้าได้อย่างแน่นอน”

พิริยะมองเพื่อนที่นั่งอยู่ข้างๆ ด้วยแววตาที่ทิ้งไปกับการเปรียบเทียบของอีกฝ่าย ‘เปรียบแป้นบาสเป็นเสมือนเป้าหมายที่ต้องทำให้ได้’ มันคือสิ่งที่ไม่เคยมีในความคิดของเขามาก่อนเลยสักนิด สมแล้วที่กาจกล้าเป็นนักกีฬาอันดับหนึ่งของโรงเรียน

“นายพูดฟังดูเหมือนง่าย แต่มันจะทำได้ง่ายๆ อย่างนั้นจริงๆ หรือ”

“ไม่ง่ายหรอก”

“อ้าว!”

คำตอบอย่างตรงไปตรงมาของกาจกล้า ทำให้พิริยะถึงกับทำสีหน้าไปไม่เป็น จนคนพูดถึงกับหัวเราะออกมาเล็กน้อยกับใบหน้าตลกของเพื่อน และอธิบายต่อ

“มันก็เป็นเพียงแค่เทคนิคเท่านั้นแหละ จะทำได้หรือไม่มันก็ขึ้นอยู่กับว่าฝึกฝนมาดีแค่ไหน แต่เชื่อฉันเถอะว่าความพยายามไม่เคยทรยศใคร ทั้งฉันและนาย ถ้าเราพยายามตั้งใจฝึกซ้อมทุกวัน เราต้องทำมันได้อย่างแน่นอน”

ไม่คิดว่าคำพูดเพียงไม่กี่คำของกาจกล้าจะทำให้พิริยะคลายกังวลลงไปตามเด็กหนุ่มมองเพื่อนข้างกายด้วยสายตาชื่นชมราวกับมองเห็นแสงสว่างรางๆ จากหนทางที่มีมืดมิด และเอ่ยถามเพื่อเรียกความมั่นใจอีกครั้ง

“แล้ว...นายคิดว่าฉันจะทำได้ไหม”

“ได้อยู่แล้วสิ จากที่ฉันมองเห็นเมื่อกี้นี้ ทักษะของนายก็ไม่ได้แย่นาคนนั้นเสียหน่อย หากฝึกให้คล่องตัวกว่านี้อีกนิด ฉันคิดว่าฝีมือของนายก็สู้กับนักกีฬาในทีมได้เลย”

เมื่อได้ยินคำตอบที่พอใจ พิริยะก็ฉีกยิ้มกว้าง ใบหน้าที่เคยเศร้าหมองในยามนี้สดใสขึ้นทันที เด็กหนุ่มลุกขึ้นอย่างกระฉับกระเฉง แล้วยื่นมือไปยังที่ฝ่ายที่ยังนั่งอยู่

“หลังจากนี้เรามาช้อมด้วยกันเถอะ ฉันขอฝากเนื้อฝากตัวด้วยนะ”

กาจกล้าส่งยิ้มให้เพื่อน แล้วยื่นมือออกไปจับมืออีกฝ่าย พร้อมกับดึงตัวลุกขึ้น

“ได้เลย! หลังจากวันนี้ก็มาสู้ด้วยกันนะ”

หลังจากวันนั้นเป็นต้นมา พิริยะกับกาจกล้าก็ใช้เวลาหลังเลิกเรียนมาฝึกซ้อมเล่นบาสเกตบอลที่สนามด้วยกันวันละหลายชั่วโมง โดยกาจกล้านั้นใช้ประสบการณ์และทักษะที่ตนมีคอยให้คำแนะนำต่างๆ แก่พิริยะ ทั้งท่วงท่าการวิ่ง การเดาะลูกบอล และการชู้ตลูกบอลลงห่วงอย่างถูกวิธี ทั้งยังแนะนำถึงเทคนิควิธีการส่งบอลให้แม่นยำ การเลี้ยงบอลไปให้ถึงเป้าหมาย รวมถึงการหลบหลีกฝ่ายตรงข้าม ซึ่งพิริยะก็ทำตาม

และตั้งใจฝึกฝนเป็นอย่างดี จนกระทั่งในระยะหลังๆ ผู้ฝึกอย่างพิริยะก็กลายเป็นคู่เล่นของกาจกล้าไปโดยปริยาย และมันก็ทำให้พิริยะได้ค้นพบตัวเองว่า เขาหลงใหลกีฬาชนิดนี้เข้าเสียแล้ว

อย่างไรก็ตาม แม้พิริยะจะทุ่มเทเวลาให้กับการฝึกซ้อมอย่างเต็มที่ จนทักษะการเล่นเริ่มพัฒนาขึ้น แต่เขาก็ไม่สามารถสละเวลาได้เต็มร้อยเปอร์เซ็นต์ เนื่องจากติดภารกิจที่ต้องทำโปรเจกต์โครงการส่งเข้าประกวด ซึ่งจะสิ้นสุดระยะเวลาการประกวดในอีกหนึ่งสัปดาห์ข้างหน้า หรือหากจะพูดง่ายๆ อีกอย่างหนึ่งก็คือ หลังการคัดเลือกนักกีฬาเพียงสองวัน

พิริยะตั้งใจกับโปรเจกต์นี้มาก เนื่องจากชื่อเสียงที่ได้จากการชนะเลิศครั้งนี้ อาจจะเป็นผลงานอันดีเยี่ยมที่จะทำให้เขาสามารถยื่นโควตาสมัครเข้าเรียนในระดับมหาวิทยาลัยได้ โปรเจกต์นี้เป็นการทำงานร่วมกันของเขากับชนธิป เพื่อนอีกคนในห้องเรียนเดียวกัน ในระยะแรกๆ พิริยะก็สามารถจัดการตารางเวลาสำหรับการฝึกซ้อมบาสเกตบอลและการทำโปรเจกต์ให้ไปด้วยกันได้เป็นอย่างดี แต่เมื่อเวลากระชั้นมากขึ้น ประกอบกับการจัดทำโปรเจกต์นั้นมีปัญหาหลายอย่างที่ต้องจัดการแก้ไข ซึ่งเขากับชนธิปต้องนัดประชุมร่วมกันหลายครั้ง เพื่อหาหนทางแก้ปัญหา ทำให้ในระยะหลังๆ พิริยะปลีกตัวมาฝึกซ้อมบาสเกตบอลได้น้อยลง แม้มาได้ก็ไม่สามารถ

ฝึกซ้อมได้นานเหมือนครั้งแรกๆ ทว่าอย่างไรก็ตามเขาก็ทุ่มเทกำลังให้กับระยะเวลาฝึกซ้อมอันน้อยนิดนั้นอย่างเต็มที่ เพราะเขาเองก็มีความสุขกับมัน และภูมิใจทุกครั้งที่ได้รับการชื่นชมจากกากล่าวว่าทักษะของเขาพัฒนาขึ้น

พิริยะยังคงพยายามควบคุมทั้งสองเรื่องให้ทำได้ควบคู่กันไปได้ จนกระทั่งถึงวันก่อนการคัดเลือกนักกีฬา เขาก็ตั้งใจว่าจะยกเวลาสำหรับวันนี้ให้กับการฝึกซ้อมบาสเกตบอลอย่างเต็มที่ โดยวางแผนไว้ว่าเมื่อจบการคัดเลือกนักกีฬาแล้วเขาจะมาทุ่มเทเวลาที่เหลือให้กับการทำโปรเจกต์ในภายหลัง ทว่าสิ่งที่คิดไว้กลับไม่เป็นไปตามแผน เนื่องจากजूๆ ไฟล์ข้อมูลสำหรับโปรเจกต์ก็เกิดเสียหายขึ้นมากะทันหัน โดยที่พิริยะไม่ได้บันทึกข้อมูลสำรองเอาไว้เสียด้วย มีเพียงการจดบันทึกด้วยลายมือจากโครงร่างเล่มรายงานเท่านั้น ทำให้พิริยะต้องพิมพ์เนื้อหาที่หายไปนั้นขึ้นใหม่อย่างเร่งด่วน เนื่องจากต้องรีบส่งต่อรายงานส่วนของเขาให้กับชนธิป เพื่อให้เพื่อนดำเนินการในขั้นตอนถัดไปได้ทันตามระยะเวลาที่วางแผนกันเอาไว้ ด้วยเหตุนี้พิริยะจึงต้องโทรศัพท์ไปเลื่อนการนัดซ้อมครั้งใหญ่กับกากล่าว และต้องจำใจยอมลดเวลาซ้อมลง

“ฉันต้องขอโทษด้วย อุตส่าห์นัดเอาไว้แล้ว แต่ฉันกลับผัดนัดเสียเอง”

พิริยะบอกเพื่อนในสายด้วยน้ำเสียงที่รู้สึกผิดเต็มประดา แม้อีกฝ่ายจะตอบกลับมาว่าไม่เป็นไร แต่เขาก็รู้ว่าเพื่อนคงผิดหวังอยู่ไม่น้อยที่การซ้อมไม่เป็นไปตามที่คิดไว้

“ฉันจะรีบแก้ไขทางนี้ให้เสร็จ แล้วทบทวน ฉันจะรีบไปที่สนามกีฬาทันทีเลย”

พิริยะให้คำมั่นกับเพื่อนอย่างเปี่ยมมั่นเป็นเหมาะ เมื่อวางสายแล้ว เขาก็เหลือบมองนาฬิกาที่ข้างฝา ก็พบว่ามียาอีกเพียงสี่ชั่วโมงสำหรับการทำงาน ดังนั้นเขาจึงไม่รอช้า รีบเปิดคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊กขึ้นมา และกดพิมพ์เนื้อหารายงานลงไปทันที

พิริยะตั้งใจพิมพ์รายงานอย่างขะมักเขม้นมาตลอดระยะเวลาหลายชั่วโมง ดวงตาคูเรียวจดจ้องเขม็งอยู่กับหน้าจอจนรู้สึกปวดตา ในขณะที่นิ้วมือก็จรดกับแป้นพิมพ์ไม่หยุดหย่อน มีบ้างบางครั้งที่เขาต้องหยุดแล้วหลับตาลงชั่วคราวเพื่อพักสายตาเล็กน้อย จากนั้นก็เริ่มกดแป้นพิมพ์ต่อ บางครั้งก็เผลอพิมพ์ผิด เพราะต้องใช้ความอดทนถึงเนื้อหาที่เคยพิมพ์ไปก่อนหน้านี้ ซึ่งถ้าหากนึกไม่ออก เขาก็ต้องคิดและเรียบเรียงเนื้อหาเหล่านั้นขึ้นใหม่อีกครั้ง

“อีกชั่วโมงกว่าเองหรอเนี่ย”

พิริยะพิมพ์พากับตัวเอง เมื่อเหลือสายตาไปมองนาฬิกาที่ข้างฝา แล้วพบว่าตอนนี้เข็มสั้นของนาฬิกานั้นเลื่อนมาชี้ที่เลขห้าแล้ว เด็กหนุ่มถอนใจเบาๆ อย่างท้อแท้

เพราะรายงานที่เขาทำอยู่นั้นมีความคืบหน้าไปเพียงเจ็ดสิบเปอร์เซ็นต์ สิ่งที่ยังเหลืออยู่ก็คือรายละเอียดของเนื้อหาอีกยี่สิบเปอร์เซ็นต์ ซึ่งเป็นเนื้อหาเดิมที่พิริยะต้องรู้ความทรงจำ ส่วนอีกสิบเปอร์เซ็นต์สุดท้ายนั้นคือส่วนของการวิเคราะห์ ซึ่งในส่วนนี้พิริยะยังไม่เคยได้วิเคราะห์มาก่อน นั่นหมายความว่ามันคือส่วนที่เขาต้องใช้เวลาประมวลสิ่งที่ทำมาแล้วทั้งหมดเพื่อประมวลหาคำตอบสำหรับโปรเจกต์นี้ ซึ่งต้องใช้เวลาในการคิดพอสมควร

“รีบทำเนื้อหาให้เสร็จ คงเหลือเวลาทำส่วนวิเคราะห์ได้อยู่หรอกมั้ง”

เด็กหนุ่มคิดให้กำลังใจตัวเอง แล้วลงมือพิมพ์เนื้อหาที่ยี่สิบเปอร์เซ็นต์ที่เหลืออย่างรวดเร็ว ทว่าต่อให้เร็วอย่างไร พิริยะก็รู้สึกว่าการเร็วของเข้มนาฬิกาก็ยังคงเดินไวกว่าอยู่ดี ทุกครั้งที่เหลือบไปมองฝาผนังแล้วพบว่าเข้มายาวของนาฬิกาขยับเข้าใกล้เลขสิบสองมากขึ้นเท่าใด ใจของเขาก็ยิ่งร้อนรน ระยะเวลาๆ ในหัวของเขากลับยิ่งมุ่งคิดถึงแต่เพียงเรื่องการฝึกซ้อมบาสเกตบอล จนทำให้งานที่ทำช้าลงไป

“ตั้งสติสิพร้อม ทำงานๆ”

เด็กหนุ่มบอกกับตัวเอง เมื่อเหลือบไปมองนาฬิกาอีกครั้งแล้วพบว่าเหลือเวลาทำงานอีกเพียงสิบหนานาที คราวนี้เขาหันตาลงเพื่อเรียกสติตัวเองกลับคืนมา แล้วตั้งใจทำงานโดยบังคับตัวเองไม่ให้หันไปมองนาฬิกาอีกต่อไป ตาเรียวจับจ้องหน้าจอพร้อมกับนิ้วที่กดจิ้มรัวบนแป้นคีย์บอร์ด ถ่ายทอดสิ่งที่อยู่ในความคิดออกมาโดยไม่สนใจเวลา กระทั่งผ่านไปชั่วครู่ใหญ่ งานทั้งเก้าสิบเปอร์เซ็นต์ก็เสร็จสิ้นลง เมื่อหันไปมองนาฬิกาอีกครั้ง พิริยะก็ตกใจหน้าซีดเผือดเมื่อพบว่าเลยเวลานัดมาสิบนาทีแล้ว อีกทั้งส่วนของโปรเจกต์อีกสิบเปอร์เซ็นต์ที่เขาต้องวิเคราะห์นั้นก็ยังไม่ได้เริ่มลงมือทำเลยสักนิด ซึ่งถ้าต้องทำก็อาจต้องใช้เวลาอีกหลายชั่วโมง เด็กหนุ่มทิ้งตัวลงบนเก้าอี้อย่างอ่อนแรง ในหัวคิดไม่ตกว่าจะเอาอย่างไรต่อไปดี ถ้าให้เลือกทำตามใจตัวเอง เขาสามารถตอบตนเองได้ทันทีเลยว่าตอนนี้ยากไปซ้อมบาสเกตบอลใจแทบขาด พิริยะรู้ตัวในตอนนี้เองว่าเขามีความสุขกับการเล่นบาสเกตบอลมากกว่าการทำโปรเจกต์วิชาการไปเสียแล้ว เขาอยากทำให้ดีที่สุดในการคิดตัววันพรุ่งนี้ ทว่าด้วยหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบซึ่งมีความสำคัญไม่ย่อหย่อนไปกว่ากัน ทำให้ในตอนนี้เด็กหนุ่มคิดไม่ตกว่าจะจัดการกับปัญหาตรงหน้านี้อย่างไรดี

ทว่าในขณะที่กำลังร่นวายุกับปัญหาในใจอยู่นั้น ซนธิป เพื่อนร่วมโปรเจกต์ของเขาก็โทรศัพท์เข้ามา ซึ่งพิริยะก็ไม่แปลกใจนัก เพราะคาดเดาได้ไม่ยากว่าซนธิปก็คงจะโทรมาสอบถามเรื่องงานนั่นเอง

“ว่าไงธิป” พิริยะเอ่ยถามทันทีที่รับโทรศัพท์ แม้จะรู้จุดประสงค์ที่เพื่อนติดต่อมาอยู่แล้วก็ตาม

“ฉันจะมาถามเรื่องงานนั้นแหละ เห็นนายบอกว่าจะส่งให้วันนี้”

“ฉันทำส่วนเนื้อหาเสร็จแล้ว เหลือแต่ส่วนวิเคราะห์ พอดีไฟล์งานมีปัญหา ก็เลยเข้าไป ขอโทษทีนะ”

พิริยะบอกด้วยน้ำเสียงเนือยๆ เอื่อยๆ ซึ่งทำให้ชนธิปแปลกใจ เพราะน้ำเสียงอีกฝ่ายนั้นดูแปลกหูไปกว่าทุกที

“มีอะไรหรือเปล่า ทำไมน้ำเสียงนายดูไม่สดใสเลย”

“พอดีมีเรื่องให้ต้องคิดนิดหน่อยนะ” พิริยะบอกออกไปอย่างเหนื่อยล้า

“มีปัญหาอะไรเหรอ เรื่องงานหรือเปล่า ให้ฉันช่วยคิดไหม”

“ไม่ใช่เรื่องงานหรอก”

พิริยะนิ่งไปครู่หนึ่งอย่างซึ้งใจว่าจะบอกออกไปดีหรือไม่ แต่เมื่อคิดว่าชนธิปเองก็ดูเป็นคนที่มีความคิดกว้างไกลคนหนึ่ง อาจจะช่วยเขาหาทางออกกับสิ่งที่อยู่ในใจได้

“คือว่าพรุ่งนี้ฉันต้องไปแข่งคัดเลือกนักกีฬาบาสเกตบอลนะ”

“อ้าว! พรุ่งนี้แล้วเหรอเนี่ย นายกังวลเรื่องนี้เองเหรอ ไม่ต้องห่วงไปหรอก ระดับพิริยะยังไวกี่ผ่านอยู่แล้ว”

ชนธิปตอบกลับมาด้วยน้ำเสียงสบายๆ ราวกับรู้ผลล่วงหน้าว่าเขาต้องผ่านการคัดเลือกแน่นอนอยู่แล้ว

“ฉันไม่ได้เก่งขนาดนั้นหรอกอิป อันที่จริงเรียกว่าไม่มีฝีมือเลยเสียด้วยซ้ำ”

พิริยะเอ่ยบอก ซึ่งเสียงร้อง อ้าว เบาๆ ที่ปลายสายผลอพูดออกมาอย่างลึ้มตัวก็แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าอีกฝ่ายคงผิดหวังเล็กน้อยที่พิริยะก็มีด้านที่ไม่มีความสามารถอย่างคนอื่นเขาด้วย

“ที่ผ่านมามีฉันใช้เวลาส่วนหนึ่งไปฝึกซ้อมทุกวัน จนตอนนี้ก็คิดว่าเริ่มมีทักษะขึ้นมาบ้างแล้ว”

“ทุกวันเลยเหรอ? นายทั้งเรียน ทั้งทำโปรเจกต์ด้วยเนี่ยนะ เอาเวลาที่ไหนไปซ้อม”

“ก็แบ่งเวลาเอาไงเล่า” พิริยะบอก และเล่าต่อ

“ฉันฝึกทุกวัน ฉันอยากจะทำมันให้ดีที่สุดในวันพรุ่งนี้ แต่ส่วนหนึ่งฉันก็มีโปรเจกต์ที่ต้องรับผิดชอบ ทำให้ไม่สามารถไปซ้อมได้ ตอนนี้ฉันกังวลมากเลย กลัวว่าพรุ่งนี้จะทำออกมาได้ไม่ดี”

ชนธิปฟังและคิดตามที่พิริยะพูดโดยไม่ออกความเห็นใดๆ เพราะรู้ได้จากน้ำเสียงว่าอีกฝ่ายนั้นอัดอั้นในใจมากพอสมควร เขาอยากให้เพื่อนได้ระบายสิ่งที่อยู่ในใจออกมาให้หมด

“ก่อนหน้านี้ฉันไม่เคยคิดเลยว่าจะชอบบาสเกตบอล ฉันคิดเอาไว้ว่าจะตั้งใจสร้างผลงานด้านวิชาการเพื่อชิงโควตาเข้ามหาวิทยาลัยในคณะใดๆ อาจจะเป็นแพทย์หรืออาจจะเป็นคณะทางด้านวิทยาศาสตร์”

“มันก็ดูเหมาะสมกับนายนะ” ชนธิปแสดงความเห็น

“ฉันก็เคยคิดแบบนั้น แต่ตอนนี้ฉันรู้ความต้องการของตัวเองแล้วว่า ฉันอยากชิงโควตาในฐานะนักกีฬามากกว่า ฉันรักมันเข้าเสียแล้ว”

“เรียกว่า รัก เลยเหรอ”

ชนธิปถามอย่างแปลกใจ เพราะไม่คิดว่าคนที่ เป็นเลิศทางด้านวิชาการอย่างพิริยะจะพูดว่ารักทางด้านกีฬา

“อืม มันอาจจะดูเหมือนค้นพบตัวเองเร็วไป แต่ฉันรู้ตัวดีว่าฉันมีความสุขกับสิ่งนี้ ฉันยังตกใจตัวเองเลยตอนที่รู้ตัวว่าฉันมีความสุขกับมันมากกว่าตอนเรียนเสียด้วยซ้ำ”

คราวนี้หลังจากที่เอ่ยจบ ชนธิป ก็เงียบไปครู่หนึ่ง ซึ่งพิริยะเองก็เข้าใจ เพราะมันคงเป็นเรื่องที่อีกฝ่ายก็ยังไม่ถึง ขนาดเขาเองตอนรู้ความต้องการของตัวเอง เขาก็ยังคิดไม่ถึงเลยว่าตนเองจะหันมาสนใจทางนี้ได้

“ฉันประหลาดใจมากเลยนะที่ได้ยิน มันน่าทึ่งมากนะที่นายรู้ความฝันที่แท้จริงของตัวเองตั้งแต่ตอนนี้ สุดยอดมากเลย”

ชนธิบเอย่ขึ้นหลังจากประมวลความคิดไปครู่หนึ่ง ซึ่งน้ำเสียงที่เอ่ยออกมานั้น ดูตื่นเต้นไม่น้อยที่ได้รู้ความฝันของเพื่อน

“นี่แหละคือสิ่งที่ฉันกังวลอยู่ตอนนี้ ฉันอยากจะพยายามให้มากที่สุดเพื่อ การคัดเลือกวันพรุ่งนี้ แต่ฉันกลับทำอะไรไม่ได้เลย ถ้าพรุ่งนี้ไม่ผ่านการคัดเลือก ฉันก็คง เสียใจที่ไม่อาจทุ่มเทกับมันได้อย่างเต็มที่ที่สุด”

พิริยะบอกเพื่อน พลังถอนหายใจเล็กน้อยอย่างหนักใจ

“ถ้าอย่างนั้นจะไปยากอะไรเล่า ก็ส่งไฟล์งานมาให้ฉัน แล้วนายก็ไปทำตาม ความฝันของนายสิ”

ชนธิบบอกว่ามันเป็นเรื่องง่ายๆ สบายๆ

“ฉันจะทำได้ยังไง งานยังไม่เสร็จดีเลย”

“แต่นายก็ทำไปแล้วตั้งเก้าสิบเปอร์เซ็นต์ ส่วนที่นายรับผิดชอบมันมากกว่า ที่ฉันต้องทำอีกนะ ไม่ต้องห่วงไปหรอก เดี่ยวส่วนที่เหลือฉันรับผิดชอบเอง แล้วนาย ก็ค่อยมาปฐพีในตอนท้ายอีกครั้ง”

ชนธิบเสนอความเห็นออกมา ซึ่งก็ทำให้พิริยะลังเล เพราะเกรงใจเพื่อน

“อย่างนี้ไม่เรียกว่าทิ้งความรับผิดชอบหรอกหรือ”

“ถ้าเรื่องโปรเจกต์ ฉันว่านายรับผิดชอบมามากแล้ว ไปรับผิดชอบความฝัน ของตัวเองเถอะ”

“แต่ว่า...” พิริยะตั้งท่าจะแย้ง แต่ชนธิบก็ชิงพูดขัดขึ้นมาเสียก่อน

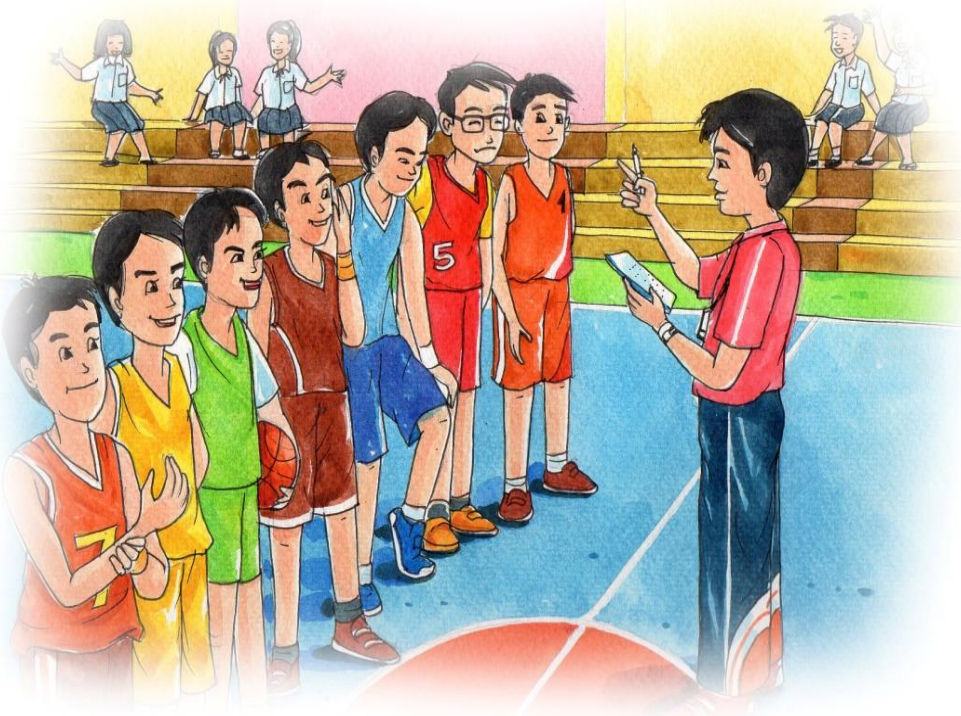
“ไม่ต้องคิดอะไรต่อแล้ว ส่งงานมาให้ฉันก็พอ แล้วไปทำในสิ่งที่นายมีความสุข กับมันเถอะ ทำมันให้เต็มที่ที่สุด ฉันจะรอยินดีกับนายนะ”

เมื่อได้ยินสิ่งที่เพื่อนพูด พิริยะก็โล่งอกขึ้นมาทันที เขากล่าวขอบใจชนธิบอยู่ หลายรอบ เมื่อว่างสายแล้ว เขาก็จัดการส่งไฟล์งานที่ตนทำทั้งหมดไปยังอีเมลของ ชนธิบ แล้วรีบวิ่งไปเปลี่ยนชุดกีฬา จากนั้นก็รีบวิ่งออกจากบ้านไปยังสนามกีฬาทันที

“ก็ได้แต่หวังว่าจากล้าจะยังคงอยู่ที่นั่น ไม่ไปไหนเสียก่อนนะ”

ในที่สุดการทดสอบคัดเลือกนักกีฬาก็มาถึง เย็นวันนี้ผู้ที่ลงสมัครคัดเลือก จำนวน ๒๘ คนจะต้องมารวมตัวกันที่สนามกีฬาบาสเกตบอลของโรงเรียน และเมื่อทุก คนมาถึงเรียบร้อยแล้ว ครูพลซึ่งเป็นผู้ควบคุมทีมก็จะคัดเลือกนักกีฬากำหนดจำนวน ๑๒ คน

มาเข้าร่วมทีม โดยวิธีการคัดเลือกนั้นครูพลจะทดสอบจากทักษะ ๓ ด้าน อัน ได้แก่ ทักษะการส่ง รับบอล ทักษะการป้องกัน แย่งลูกบอล และทักษะการชูตลูกบอล ลงห่วง ซึ่งแต่ละทักษะที่ทดสอบนั้นจะมีคะแนนการประเมินด้านละ ๒๐ คะแนน จากนั้นก็จะนำคะแนนทั้งหมดมารวมกัน และประกาศผลหลังจากการทดสอบเสร็จสิ้น

ในระหว่างที่ดูผู้อื่นทดสอบ พิริยะก็จัดจ้องวิธีการเล่นของผู้ทดสอบแต่ละคน อย่างใจจดใจจ่อ หลายคนแสดงความสามารถได้ดีมาก โดยเฉพาะจากกล้า ซึ่งเขา เชื่อได้ว่าเพื่อนคนนี้ต้องได้คะแนนเต็มอย่างแน่นอน เพราะทั้งสีหน้าชื่นชมของครูพล และเสียงปรบมือที่ดังเกรียวกราวขึ้นหลังจากทดสอบเสร็จ ก็น่าจะเป็นเครื่องยืนยันได้ อย่างดีว่าจากกล้าคงไม่หลุดไปจากการคัดเลือกครั้งนี้แน่นอน

พอได้เห็นฝีมือหลายมือของเพื่อนๆ หลายคน พิริยะก็บิบบมือตัวเองเพื่อคลาย ความกังวล จนกระทั่งได้ยินเสียงเรียกชื่อตัวเอง เขาก็สะดุ้งเฮือกแล้วค่อยๆ ลุกยืนขึ้น ซึ่งทันทีที่ลุกขึ้นนั้น เพื่อนๆ ทุกคนในที่นั้นต่างก็มองมาที่เขาอย่างสนใจ เนื่องจากพิริยะ ค่อนข้างเป็นที่รู้จักในหมู่นักเรียน และครั้งนี้ก็เป็นครั้งแรกที่ทุกคนจะได้เห็น ความสามารถด้านกีฬาของนักเรียนอัจฉริยะคนนี้ ดังนั้นเพื่อนๆ หลายคนจึงสนใจและ คาดหวังว่าจะเห็นฝีมืออันน่าทึ่ง หลายคนคาดเดาไปล่วงหน้าแล้วว่าฝีมือของพิริยะ อาจจะเหนือชั้นกว่าจากกล้าเสียด้วยซ้ำ

เท่าที่ก้าวไปท่ามกลางสายตาที่มองมาตลอดทางของเพื่อนๆ ทำให้พิริยะ ยิ่งรู้สึกกดดันมากขึ้นอีกเป็นเท่าตัว เด็กหนุ่มก้มหน้างุด ไม่สบตากับใคร แล้วพยายาม เร่งฝีเท้าฝ่าความกดดันเหล่านั้นให้ไวขึ้น ตอนนี้ความรู้สึกหลายอย่างที่ประดังประเด

เข้ามา ทั้งความกดดัน ความประหม่า และความกลัว ทำให้ไม่เป็นตัวของตัวเอง และรู้สึกเสียสมาธิไปตั้งแต่ยังไม่ได้เริ่ม

“สู้ๆ นายทำมันได้!”

เสียงให้กำลังใจที่ดังขึ้นในหมู่นักกีฬาทดสอบเรียกให้พิริยะหันไปมอง แล้วก็พบว่าจากลำฉีกยิ้มกว้างและชูสองนิ้วส่งกำลังใจให้เขา เด็กหนุ่มยิ้มและพยักหน้าตอบรับเป็นเชิงขบขัน จากนั้นก็สุดหายใจเพื่อเรียกสติของตัวเองกลับคืนมา แล้วเดินไปยังขอบสนามเพื่อรายงานตัวกับครูพล

“เตรียมตัวมาดีแล้วใช่ไหม” ครูพลเอ่ยถาม

“ครับ” พิริยะตอบด้วยน้ำเสียงหนักแน่น พร้อมกับบีบมือให้กำลังใจตัวเองไปด้วยในที่

“ทำให้เต็มที่นะ” ครูพลบอก พร้อมกับหยิบแผ่นกระดานสำหรับจดคะแนนขึ้นมา เพื่อเตรียมบันทึกคะแนนในการทดสอบ

พิริยะก้าวออกไปกลางสนามเพื่อเผชิญหน้ากับนักกีฬาอีกคนหนึ่ง ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกที่ครูพลเชิญมาทำการทดสอบในครั้งนี้ หลังจากสัญญาณนกหวีดจากครูพลดังขึ้น นักกีฬาคนนั้นก็สวมบทบาทคู่แข่งตัวฉกาจ เลี้ยงบอลวิ่งไปยังอีกฝั่ง แล้ว

ผู้ตกลงหวังได้อย่างแม่นยำในระยะเวลาไม่ถึงหนึ่งนาที

“ทำอะไรอยู่ มีสติหน่อยสิ!”

เสียงครูพลที่ตั้งมาจากข้างสนามทำให้พิริยะเสียความมั่นใจไปเล็กน้อย แต่เขาก็สุดลมหายใจเพื่อเรียกสติของตนเอง แล้ววิ่งไปยังคู่แข่งเพื่อพยายามแย่งบอลมาครอง ทว่าด้วยทักษะที่เหนือชั้นกว่า คู่แข่งก็สามารถหลบหลีกจากการขัดขวางของเขา และสามารถกลับไปชูตลูกบอลลงห่วงได้อย่างสวยงามอีกครั้ง

เมื่อพลาดท่าเป็นครั้งที่สอง เพื่อนๆ ในสนามต่างก็โห่ร้องออกมาอย่างผิดหวัง เพราะคิดว่าจะได้เห็นทักษะการชิงบอลอันยอดเยี่ยมจากนักเรียนอัจฉริยะผู้นี้ แต่สิ่งที่เกิดขึ้นกลับผิดคาด พิริยะเหลือบไปมองปฏิกิริยาเพื่อนๆ ข้างสนามแวบหนึ่งก็รู้สึกใจเสีย และเสียความมั่นใจไปอีกครั้ง แต่จากนั้นไม่นานก็มีเสียงเสียงหนึ่งจากข้างสนามดังฝ่าเสียงโห่ออกมา

“พร้อม! เอาความพยายามของนายมาสู้สิ!”

คำพูดเพียงสั้นๆ ของกาจกล้าที่ตะโกนออกมาทำให้พิริยะสามารถดึงสติให้กลับมาอยู่กับตนเองได้อีกครั้ง คราวนี้เขามองไปยังคู่ต่อสู้ด้วยแวตามุ่งมั่น ไม่ยอมแพ้ พร้อมกับนึกถึงสิ่งที่ฝึกซ้อมอย่างหนักหน่วงตลอดหลายวันที่ผ่านมา พลางบอกกับตัวเองในใจว่า เขาจะไม่ยอมให้แรง เวลา และเหงื่อที่เสียไปนั้นสูญเปล่าเป็นอันขาด เขาจะต้องทำมันให้ได้

คราวนี้พิริยะพุ่งตัวไปยังอีกฝั่งอย่างรวดเร็ว และสามารถปิดชิงลูกบอลมาไว้ในมือได้สำเร็จ จากนั้นเขาก็เลี้ยงบอลหลบลูกคู่แข่งที่พยายามขัดขวาง จนกระทั่งไปถึงจุดชู้ตฝั่งของตัวเอง และสามารถชู้ตลูกบอลลงห่วงได้อย่างสวยงาม ซึ่งไม่เพียงชู้ตได้เท่านั้นแต่จุดที่เขาชู้ตนั้นยังเป็นจุดที่สามารถทำคะแนนได้ดีอีกด้วย เรียกเสียงฮือฮาและเสียงปรบมือดังขึ้นอย่างเกรียวกราว

“ทำได้ไม่เลวเลยนี่”

นักกีฬาที่เป็นคู่แข่งเฝ้าชมขึ้น ทำให้พิริยะอดยิ้มไม่ได้ ทว่าความปลื้มใจนั้นก็เป็นโอกาสให้คู่แข่งสามารถวิ่งไปคว้าบอลกลับมาครอบครองได้อีกครั้ง แต่คราวนี้แทนที่เขาจะเลี้ยงลูกบอลไปชู้ตที่ห่วงฝั่งตรงข้ามอย่างเคย เขากลับเดาะบอลอยู่กับที่พร้อมกับมองมายังพิริยะอย่างมีเลศนัย

“เตรียมตัวดีๆ ละ”

นักกีฬาคู่แข่งเฝ้าขึ้น ซึ่งพิริยะก็ไม่เข้าใจความหมายนั้นนัก จู่ๆ นักกีฬาคู่แข่งก็หยุดเดาะบอล แล้วจับบอลไว้ในมือ จากนั้นในระยะเวลาเพียงเสี้ยววินาที บอลลูกนั้นก็ถูกส่งมายังพิริยะโดยที่เขาไม่ทันตั้งตัว แต่ด้วยทักษะที่ฝึกฝนมาเป็นอย่างดี พิริยะจึงสามารถรับบอลเอาไว้ได้ แล้วหมุนตัวไปยังแป้นบาสฝั่งตนเอง ชู้ตลงห่วงได้อย่างสวยงาม พร้อมกับเสียงนกหวีดที่ดังขึ้นเพื่อเป็นสัญญาณว่าจบการทดสอบ

พิริยะมองลูกบอลที่กำลังลงมาจากห้วงด้วยความรู้สึกโล่งใจ เขาไม่รู้ว่าผลการทดสอบจะเป็นอย่างไร จะดีหรือไม่ดีในสายตาของครูพล แต่สำหรับความรู้สึกของเขาในตอนนี้ เขารู้สึกภูมิใจกับตัวเองเป็นอย่างมาก ที่พยายามจนสามารถก้าวข้ามขีดความสามารถของตัวเองไปได้อีกขั้น แม้มันอาจจะไม่ดีมากนักถ้าเทียบกับนักกีฬาคนอื่น ๆ แต่เขาก็คิดว่ามันดีที่สุด อันนี้จริงต้องบอกว่ามันดีกว่าที่เขาประเมินความสามารถของตัวเองก่อนหน้านี้ไว้หลายเท่าตัว

“ขอให้โชคตินะ”

นักกีฬาที่เป็นคู่ทดสอบเดินมาตบ่าพิริยะเบาๆ สองสามครั้งอย่างให้กำลังใจ ซึ่งเด็กหนุ่มก็หันไปยิ้มให้ด้วยความรู้สึกขอบคุณอีกฝ่าย และเดินกลับเข้ามานั่งในสนาม หลังจากจบการทดสอบ ครูพลก็ออกมายืนต่อหน้าผู้เข้าทดสอบทุกคนพร้อมทั้งถือกระดานที่จดคะแนนเอาไว้ในมือด้วย ซึ่งทุกคนต่างก็ตั้งใจฟังที่ครูพูดอย่างใจจดใจจ่อ พิริยะเองก็ใจเต้นรัวราวกับกลอง เขาบีบมือตัวเองเพื่อลดความตื่นเต้น และฟังรายชื่อนักกีฬาที่ครูพลขานด้วยใจลุ้นระทึก

“ผู้ที่ผ่านการทดสอบคนแรกได้แก่...กาจกล้า!”

ผลที่ออกมาไม่เหนือความคาดหมายนัก พิริยะรู้อยู่แล้วว่าอย่างไรเสียกาจกล้าก็ต้องผ่านการคัดเลือกอย่างแน่นอน เขาปรบมือแสดงความยินดีและยิ้มให้เพื่อนอย่างดีใจ เขารู้ว่ากาจกล้าเองก็พยายามอย่างหนักหน่วงไม่แพ้กัน แม้อีกฝ่ายจะมีความสามารถที่เป็นเลิศทางด้านนี้อยู่แล้ว ซึ่งผลที่ได้รับก็สมศักดิ์ศรีกับความพยายามของเขา

หลังจากนั้นครูพลก็ประกาศรายชื่อนักกีฬาคนที่สอง...คนที่สาม...คนที่สี่ และเรื่อยไปจนกระทั่งถึงคนที่สิบเอ็ด ซึ่งพิริยะก็ลุ้นให้มีชื่อตัวเอง แต่ก็ยังคงไม่มีชื่อเขาปรากฏออกมา

“ต่อไปเป็นรายชื่อผู้ผ่านการทดสอบคนที่สิบสอง...”

คราวนี้พิริยะบีบมือตัวเองแน่น พร้อมกับหลับตาปี หวังใจของเขาในยามนี้เต้นรัวอย่างหนัก จนเขาเผลอคิดไปว่าหากตนเป็นโรคหัวใจเห็นทีคงล้มลงไปแล้วในตอนนี้อย่างแน่นอน

“ผู้ที่ผ่านการทดสอบคนที่สิบสอง ได้แก่...”

พิริยะภาวนาในใจว่าขอให้ได้ยินชื่อของตัวเองสักครั้ง และชื่อที่ได้ยินก็ทำให้เขาเบิกตาขึ้นอย่างไม่เชื่อหูตัวเอง

“พิริยะ!”

พิริยะพยายามตั้งสติว่าเขาไม่ได้ภาวนามากไปจนหูฟาด เขากวาดสายตามองไปรอบๆ ซึ่งสายตาของครูพลกับสายตาของเพื่อนๆ ที่มองมา และสายตาของกาจกล้าที่มองมาแล้วยิ้มอย่างดีใจ ก็เป็นเครื่องยืนยันอย่างดีว่าเขาได้ยินไม่ผิด เขาจึงลุกขึ้นยืน

แล้วก้าวออกไปยืนรวมกับเพื่อนๆ ที่ผ่านการคัดตัวด้านหน้า

หลังจากประกาศรายชื่อครบทุกคนเรียบร้อยแล้ว ครูพลก็กล่าวขอบใจทุกคนที่มาร่วมคัดตัวในครั้งนี้ และกล่าวให้กำลังใจผู้ที่ไม่ผ่านการคัดเลือก ซึ่งหลายคนก็มีสีหน้าผิดหวังอย่างเห็นได้ชัด พิริยะจึงได้แต่ให้กำลังใจทุกคนอยู่ในใจ เพราะเข้าใจดีว่าความผิดหวังนั้นมันทำให้รู้สึกแย่เพียงใด และเมื่อครูพลกล่าวจบ ทุกคนก็แยกย้ายกันกลับบ้าน แต่เมื่อพิริยะเดินไปคว้ากระเป๋าและก้าวออกไป ครูพลก็กลับเรียกเขาเอาไว้

“เดี๋ยวก่อน พิริยะ!”

เสียงเรียกที่ดังขึ้นทำให้พิริยะหยุดชะงัก และหมุนตัวหันกลับไปหาคุณครูพลางมองด้วยสีหน้าฉงนใจอยู่ในที่

“ครูจะมายืนดีด้วยที่เธอทำได้ เธอเก่งมาก อัจฉริยะสมคำร่ำลือจริงๆ”

น้ำเสียงและแววตาที่เปลี่ยนไปจากครั้งก่อนทำให้พิริยะใจพองฟู และรู้สึกภาคภูมิใจในตัวเองมากขึ้นอีกเป็นเท่าตัว เขายิ้มกว้างทั้งใบหน้า แล้วก้มศีรษะเพื่อน้อมรับคำชื่นชมนั้น

“ขอบคุณครับคุณครู แต่ที่ผมทำได้ในครั้งนี้อาจไม่ใช่เพราะว่าเก่ง หรือเป็นอัจฉริยะอะไรอย่างที่ว่าหรอกครับ”

เด็กหนุ่มตอบออกไปอย่างตั้งใจ เพราะเขารู้ว่าสิ่งที่ทำได้ในครั้งนี้นั้นไม่ได้เกิดขึ้นเพราะเขาคือเด็กอัจฉริยะ อันที่จริงเขาไม่ได้ใช้ความสามารถในส่วนนั้นเลยเสียได้เข้าไป

“คนที่ก้าวข้ามความสามารถมาได้ถึงขั้นนี้ในระยะเวลาเพียงหนึ่งเดือน หากไม่เรียกว่าเก่ง จะให้เรียกว่าอะไรได้อีก”

“เรียกว่าพยายามครับ ที่ผ่านมามีไม่ได้ใช้ความเก่งที่มีแต่ผมใช้ความพยายามเพื่อผลักดันตัวเองให้ทำได้ ในวันนี้ผมอาจจะยังทำได้ไม่สมบูรณ์แบบมากนัก แต่ผมเชื่อว่าหากผมพยายามต่อไป ผมจะกลายเป็นนักกีฬาที่ครูภาคภูมิใจได้แน่นอนครับ”

เด็กหนุ่มเอ่ยกับคุณครูด้วยน้ำเสียงที่แสดงถึงความมั่นใจในสิ่งที่พูด ทำให้ครูพลยิ้มออกมาอย่างชื่นชม

“คิดไม่ผิดจริงๆ ที่เลือกเธอเข้าร่วมทีม ครูภูมิใจในตัวเธอมากนะพิธีะ”

พิริยะฉีกยิ้มกว้างออกมาอีกครั้ง คำว่า ภูมิใจ ที่ได้ยินจากครูพล ทำให้ความเหนื่อยที่มีมาตลอดหลายวันหายไปเป็นปลิดทิ้ง

“นี่แหละคือนักกีฬาที่ครูต้องการอย่างแท้จริง ครูไม่ได้ต้องการนักกีฬาที่เก่งเพียงอย่างเดียว แต่คุณสมบัติสำคัญที่ครูต้องการก็คือ นักกีฬาที่มีความพยายาม และขยันฝึกฝนตัวเองอยู่เสมอ ครูดีใจที่ได้เธอมาเข้าร่วมทีมนะ”

“ผมก็ดีใจที่ได้ร่วมทีมกับครู และผมสัญญาว่าหลังจากนี้จะพยายามฝึกฝนเพื่อเป็นนักกีฬาที่ดีอย่างที่คุณต้องการให้ได้ครับ”

หลังจากพูดคุยกับครูพลจบ พิริยะก็เดินกลับบ้านด้วยสีหน้าที่เปี่ยมสุข และโล่งใจกว่าทุกครั้ง การคัดเลือกนักกีฬาในครั้งนี้แม้มันจะไม่ได้รับชื่อเสียงและเหรียญรางวัลเหมือนเช่นการแข่งขันวิชาการในครั้งก่อนๆ แต่มันกลับทำให้เขารู้สึกดีใจและภาคภูมิใจในตัวเองได้ไม่แพ้กัน สีหน้าที่ชื่นชมและคำพูดแสดงความยินดีของครูพลที่ได้รับมาก็เป็นเสมือนเหรียญรางวัลอย่างหนึ่ง ที่แสดงให้เห็นว่าเขาคือผู้ที่มีความสามารถ และเป็นความสามารถที่เขาทุ่มเทแรงกาย ทุ่มเทหยาดเหงื่อไปจนสุดตัวเพื่อให้ได้มันมา ความพยายามไม่เคยทรยศใคร ดังที่กาจกล่าวเอาไว้จริงๆ

“เฮล่นายพร้อม หลังจากนั้นก็เหนื่อยเพิ่มขึ้นอีกนะ สู้ๆ!”

พิริยะให้กำลังใจตัวเอง และเร่งฝีเท้าวิ่งไปข้างหน้าอย่างเบิกบานใจ โดยมีเป้าหมายคือสถานที่ที่เขาคุ้นเคยกับมันมาตลอดหลายวัน นั่นคือ สนามบาสเกตบอล และเพื่อนร่วมซ้อมคู่ใจที่ป้านี้คงวอร์มร่างกายรอเขาอยู่นานแล้ว

หลังจากนี้ มาพยายามไปด้วยกันนะ

กิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่าน คิด วิเคราะห์

กิจกรรมที่ ๑ การเขียนโครงเรื่อง

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่อง พร้อมสู้ แล้วเขียนโครงเรื่องตามลำดับเหตุการณ์ตามหัวข้อที่กำหนด ต่อไปนี้ (คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน)

ชื่อตัวละคร

๑.....

๒.....

๓.....

๔.....

ฉาก/สถานที่

๑.....

๒.....

๓.....

เหตุการณ์ที่ ๑

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เหตุการณ์ที่ ๒

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เหตุการณ์ที่ ๓

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เหตุการณ์ที่ ๔

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เหตุการณ์ที่ ๕

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เหตุการณ์ที่ ๗

.....

.....

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ ๒ วิเคราะห์ลักษณะนิสัยของตัวละคร

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่อง พร้อมสู้ แล้ววิเคราะห์ลักษณะนิสัยของตัวละคร
ที่ปรากฏในเรื่อง ดังต่อไปนี้ (คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน)

พิริยะ

๑.
๒.
๓.
๔.
๕.

กาจกล้า

๑.
๒.
๓.
๔.
๕.

ชนธิป

๑.
๒.
๓.
๔.
๕.

ครูพล

๑.
๒.
๓.
๔.
๕.

กิจกรรมที่ ๓ บอกข้อคิดที่ได้จากเรื่อง

คำชี้แจง ให้นักเรียน และทำเครื่องหมาย □ หน้าข้อความที่ไม่ใช่ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง
(คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน)

-๑. เกิดเป็นคนต้องมีความสามารถและความชาญฉลาดในทุกด้าน
-๒. ความมุ่งมั่น ขยันหมั่นเพียรในการทำงาน จะทำให้ประสบความสำเร็จ
-๓. การมีพรสวรรค์จะทำให้เราประสบความสำเร็จในชีวิตได้มากกว่า
การมีพรแสวง
-๔. หากเรามองค่าสับประมาทไปในทางบวก จะทำให้เรามีแรงผลักดันที่จะทำ
ความฝันของเราให้สำเร็จได้
-๕. การมีเพื่อนที่ดีถือเป็นมงคลชีวิต
-๖. หากเราต้องทำกิจกรรมพร้อมกันหลายอย่างในช่วงเวลาเดียวกัน
เราควรเลือกทำกิจกรรมที่สำคัญที่สุดเพียงกิจกรรมเดียว
เพื่อมิให้ความคิดสับสน
-๗. ความขยันหมั่นเพียรไม่อาจทำให้เราประสบความสำเร็จได้
หากขาดพรสวรรค์
-๘. กำลังใจที่ดีและมีคุณค่ามากที่สุด คือกำลังใจจากตัวเอง
-๙. การทำงานเป็นทีมมักไม่ประสบความสำเร็จเท่ากับการทำงานเพียงคนเดียว
เพราะการทำงานเป็นทีมมักมีผู้ที่ไม่มีความสามารถในการทำงาน
รวมอยู่ในทีมด้วย
-๑๐. ชัยชนะที่ยิ่งใหญ่ คือชนะใจตัวเอง

กิจกรรมที่ ๔ วิเคราะห์ วิวิจารณ์ เรื่องที่อ่าน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่อง พร้อมสู้ แล้วตอบคำถามต่อไปนี้
(คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน)

๑. การที่พิริยะต้องฝึกซ้อมบาสเกตบอลในช่วงเวลาเดียวกับการทำโปรเจกต์โครงการ เป็นการกระทำที่ถูกต้องหรือไม่ เพราะเหตุใด จงอธิบาย

.....

.....

.....

.....

๒. ถ้านักเรียนเป็นพิริยะ นักเรียนจะวางแผนแบ่งเวลาในการฝึกซ้อมบาสเกตบอล และการทำโปรเจกต์โครงการอย่างไร จึงจะทำให้ทั้ง ๒ งานประสบความสำเร็จ จงอธิบาย

.....

.....

.....

.....

๓. นักเรียนคิดว่าชนธิปมีลักษณะนิสัยอย่างไร และนักเรียนจะนำลักษณะนิสัย ของชนธิปไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างไร จงอธิบาย

.....

.....

.....

.....

๔. ถ้าเรามีความพยายามอย่างมากในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ประสบความสำเร็จแล้ว นักเรียนคิดว่าเราจะได้รับประโยชน์อย่างไรบ้างจากความสำเร็จนั้น จงอธิบาย

.....

.....

.....

.....

๕. จากการอ่าน เรื่อง พร้อมสู้ นักเรียนคิดว่า การที่เราจะทำได้สิ่งหนึ่งให้สำเร็จได้นั้นจะต้องมีคุณสมบัติอย่างไรบ้าง จงอธิบาย

.....

.....

.....

.....

.....

แบบทดสอบหลังเรียน

โดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด ค่านิยมร่วม
ตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑
เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน คติวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ เล่มที่ ๑ เรื่อง พร้อมสู้

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย × ลงในกระดาษคำตอบแบบทดสอบก่อนเรียน
ในช่องตัวอักษร ก ข ค และ ง ที่เป็นคำตอบที่ถูกต้อง
(จำนวน ๑๐ ข้อ คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน)
ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบก่อนเรียน ๑๐ นาที

๑. ข้อใดไม่ใช่ข้อสนับสนุนคำกล่าวที่ว่า พริยะเป็นสมบัติล้ำค่าของโรงเรียน
 - ก. พริยะมีความสามารถด้านวิชาการ
 - ข. พริยะมีความสามารถด้านกีฬาเป็นเลิศ
 - ค. พริยะมีความขยันหมั่นเพียรเป็นเลิศ
 - ง. พริยะมีความมุ่งมั่นที่จะรักษาเกียรติยศที่ตนเองสร้างมา
๒. เหตุผลใดเป็นเหตุผลที่ชัดเจนที่สุดที่ทำให้พริยะตัดสินใจลงสมัครคัดเลือกตัวนักกีฬาบาสเกตบอลของโรงเรียน
 - ก. เพื่อนๆ ให้ลงสมัคร
 - ข. ต้องการลบจุดด้อยของตนเอง
 - ค. ต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับโรงเรียน
 - ง. ต้องการลบคำสบประมาทของครูพล
๓. “แล้วนายคิดว่าฉันเล่นกีฬาได้มาตั้งแต่เกิดเลยหรือไง ทุกอย่างมันตั้งต้นจากศูนย์ทั้งนั้นแหละ ที่ฉันทำได้ทุกวันนี้ก็เพราะพยายามฝึกฝนการเล่นอยู่เป็นประจำต่างหาก” ข้อความนี้ให้แนวคิดที่เด่นชัดที่สุดในเรื่องใด
 - ก. การมองโลกในแง่ดี
 - ข. ความกล้าหาญ
 - ค. ความพยายาม
 - ง. การมีพรสวรรค์

๔. การที่พิริยะทำไฟล์ข้อมูลสำหรับโปรเจกต์เสียหาย และไม่ได้บันทึกข้อมูลสำรองไว้ แสดงให้เห็นว่าพิริยะมีความบกพร่องเด่นชัดที่สุดในข้อใด

- ก. ขาดความรอบคอบ
- ข. ละเลยต่อหน้าที่
- ค. ขาดความยั้งคิด
- ง. ขาดความรับผิดชอบ

๕. ข้อใดไม่ใช่พฤติกรรมของกาจกล้า

- ก. ให้กำลังใจเพื่อน
- ข. มีความพยายาม
- ค. มีความเป็นผู้นำ
- ง. มีความเสียสละ

๖. จากเรื่อง พร้อมสู้ นักเรียนคิดว่าเหตุผลใดไม่ใช่ข้อสนับสนุนให้พิริยะได้รับการคัดเลือกให้เป็นนักกีฬาบาสเกตบอลของโรงเรียน

- ก. พิริยะมีสติปัญญาล้ำเลิศ
- ข. พิริยะมีเพื่อนที่ดี
- ค. พิริยะมีความเพียรพยายาม
- ง. พิริยะมีความอดทน

๗. การชนะเลิศการประกวดโปรเจกต์โครงงานมีความสำคัญกับพิริยะอย่างไร

- ก. ทำให้พิริยะสามารถนำผลงานที่ได้ไปยื่นโควตาสมัครเข้าเรียนในระดับมหาวิทยาลัยได้
- ข. ทำให้พิริยะได้รับคำชมเชยจากโรงเรียนว่าเป็นเด็กอัจฉริยะ
- ค. ทำให้ครูพลอยยอมรับความสามารถของพิริยะ
- ง. ทำให้พ่อแม่ของพิริยะเกิดความภาคภูมิใจ

๘. “ถ้าอย่างนั้นจะไปยากอะไรเล่า ก็ส่งไฟล์งานมาให้ฉัน แล้วนายก็ไปทำตามความฝันของนายสิ” คำพูดนี้แสดงให้เห็นลักษณะนิสัยของผู้พูดว่าเป็นคนอย่างไร

- ก. มีความกล้าหาญ
- ข. มีความอดทน
- ค. มีความขยันหมั่นเพียร
- ง. มีความเสียสละ

๙. นักเรียนคิดว่าคนที่พิริยะได้รับการคัดเลือกให้เข้าร่วมทีมบาสเกตบอล
ของโรงเรียนเป็นเพราะเหตุผลใดเด่นชัดที่สุด

- ก. พิริยะเป็นเด็กอัจฉริยะ
- ข. พิริยะมีความอ่อนน้อมถ่อมตน
- ค. พิริยะมีความมุ่งมั่นพยายาม
- ง. พิริยะมีความกล้าหาญอดทน

๑๐. จากคำกล่าวที่ว่า “ความพยายามไม่เคยทรยศใคร” นักเรียนคิดว่าจริงหรือไม่
เพราะเหตุใด

- ก. จริง เพราะ ถ้าคนเรามีความพยายามอย่างมากที่สุดก็ต้องประสบความสำเร็จในที่สุด
- ข. จริง เพราะคนที่พยายามต้องประสบความสำเร็จทุกคน
- ค. ไม่จริง เพราะบางคนพยายามแล้วก็ไม่ประสบความสำเร็จ
- ง. ไม่จริง เพราะความสำเร็จไม่มีอยู่จริง

กระดาษคำตอบแบบทดสอบหลังเรียน

เล่มที่ ๑ เรื่อง พร้อมสู้

ข้อ	ก	ข	ค	ง
๑				
๒				
๓				
๔				
๕				
๖				
๗				
๘				
๙				
๑๐				

ระดับคุณภาพ			
๔ (ดีมาก)	๓ (ดี)	๒ (พอใช้)	๑ (ปรับปรุง)
ทำได้ ๑๐ คะแนน	ทำได้ ๘ - ๙ คะแนน	ทำได้ ๕ - ๗ คะแนน	ทำได้ ๐ - ๔ คะแนน

คะแนนเต็ม	คะแนน ที่ผ่านการ ประเมิน	คะแนนที่ได้	ระดับคุณภาพ
๑๐	๘		
ผลการประเมิน		☐ ผ่าน	☐ ไม่ผ่าน

ชื่อ - สกุล ชั้น เลขที่

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (๒๕๕๑). คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทย.
กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (๒๕๕๑). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (๒๕๕๓). การประเมินสมรรถภาพทางภาษาไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (๒๕๕๔). การพัฒนาการเขียน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (๒๕๕๖). การจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (๒๕๕๖). การเรียนการสอนวิชาภาษาไทย: ปัญหาและแนวทางแก้ไข.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กษมา วรวรรณ ณ อยุธยา. (๒๕๕๒). การศึกษาเพื่อคุณค่าแห่งชีวิต. สมุทรสาคร:
แปลน กราฟิค.
- กองเทพ เคลือบพณิชกุล. (๒๕๕๒). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์. (๒๕๕๑). ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ:
ไอ.เอส. พรินต์ติ้งเฮาส์.
- ขวัญฤดี อัตวาวุฒิชัย. (๒๕๔๗). การใช้ภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เขียน วันทนียตระกูล. (๒๕๕๑). จิตวิทยาการสอน. เชียงใหม่: ส. ทรัพย์การพิมพ์.
- จันทร์เพ็ญ เชื้อพานิช. (๒๕๔๙). นวัตกรรมการศึกษาไทย: รูปแบบการเรียน
การสอนนวัตกรรมจัดการเรียนรู้ตามแนวปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ:
ศูนย์ตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- จันทิมา พรหมโชติกุล. (๒๕๔๙). การเขียนข้อสอบวิชาภาษาไทย. กรุงเทพฯ:
อักษรเจริญทัศน์.
- จินตนา ไบกาซูยี. (๒๕๔๒). เทคนิคการเขียนหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (๒๕๕๕). แนวการจัดการหนังสือสำหรับเด็กอ่าน. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน์. (๒๕๔๕). จิตวิทยาการอ่าน. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

- ชนาธิป พรกุล. (๒๕๕๓). รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชวาล แพรัตนกุล. (๒๕๕๖). เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (๒๕๕๒). ๘๐ นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ: แดเน็กซ์ อินเทอร์เน็ตคอร์ปอเรชั่น.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (๒๕๑๙). การประพันธ์. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- ถนอมวงศ์ ล้ายอดมรรคผล. (๒๕๕๕). การอ่านให้เก่ง. พิมพ์ครั้งที่ ๙. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (๒๕๕๖). การเขียนหนังสือส่งเสริมการอ่านและหนังสืออ่านเพิ่มเติม. กรุงเทพฯ: มิติใหม่.
- _____. (๒๕๕๑). เทคนิคและตัวอย่างการเขียนหนังสือส่งเสริมการอ่านและหนังสืออ่านเพิ่มเติม. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพฯ: มิติใหม่.
- ทัศนีย์ ศุภเมธี. (๒๕๕๒). การสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- ทิตนา แคมมณี. (๒๕๕๖). การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยม: จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: ธีทีปส์.
- ธีรยุทธ ธีรศิลป์. (๒๕๕๑). การใช้ภาษา. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรินติ้งเฮาส์.
- บันลือ พฤกษ์วัน. (๒๕๕๒). มิติใหม่ในการสอนอ่าน. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. (๒๕๕๓). แนวพัฒนาการอ่านเร็ว คิดเป็น. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ประวิทย์ บึงสว่าง. (๒๕๕๓). การปฏิรูปการเรียนรู้ผู้เรียนสำคัญที่สุด “ร่วมคิด ร่วมเขียนปฏิรูปการเรียนรู้สำคัญที่สุด”. กรุงเทพฯ: แสงแห่งการเรียนรู้.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (๒๕๕๔). การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ: แนวคิด และเทคนิคการสอน. กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แมเนจเม้นท์.
- พิมพ์ สวรรณฤทธิ์. (๒๕๕๒). การสร้างเครื่องมือวัดผลการเรียน. กาญจนบุรี: ภาควิชาทดสอบและวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏกาญจนบุรี.
- ไพศาล หวังพานิช. (๒๕๕๖). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- แมนมาส ขวลิต. (๒๕๕๖). การสร้างหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- รัฐจวน อินทรกำแหง. (๒๕๕๕). การอ่านและการพิจารณาหนังสือ. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (๒๕๕๖). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- เรียงชัย ทองหล่อ. (๒๕๕๗). หลักการประพันธ์. กรุงเทพฯ: อมรการพิมพ์.

- ลาวัญญ์ สังขพันธานนท์ และคณะ. (๒๕๔๙). การอ่านเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต.
มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วรรณิ์ โสมประยูร. (๒๕๕๓). เทคนิคการสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้า
วิชาการ.
- วิเชียร เกษประทุม. (๒๕๕๑). นิทานพื้นบ้านชุดส่งเสริมคุณธรรม. กรุงเทพฯ:
พัฒนาศึกษา.
- วินัย รอดจ่าย. (๒๕๕๐). การเขียนและการจัดทำสื่อหนังสือสำหรับเด็กและ
เยาวชน. กรุงเทพฯ: ตะเกียง.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (๒๕๕๔). การพัฒนาการเรียนการสอน. มหาสารคาม:
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- แววยุรา เหมือนนิค. (๒๕๕๑). การอ่านจับใจความ. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-
สฤษดิ์วงศ์.
- ศรีรัตน์ เจริญจันทร์. (๒๕๕๒). การอ่านและการสร้างนิสัยรักการอ่าน.
กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ศิรินพรัตน์ พิธานสมบัติ. (๒๕๓๒). เขียนอย่างไรจึงจะเก่ง. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- สนิท ตั้งทวี. (๒๕๔๕). การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์. (๒๕๔๘). กลเม็ดการอ่านให้เก่ง.
พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต ๒. (๒๕๕๕). คู่มือดำเนินการ
โครงการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. สุโขทัย:
กลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต ๒.
- สำลี รักสุทธี. (๒๕๔๔). เทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนและเขียนแผนการสอน
โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- _____. (๒๕๕๒). นวัตกรรมการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพฯ:
เทคนิคพรินตติ้ง.
- _____. (๒๕๕๓). คู่มือการจัดทำสื่อนวัตกรรมและแผนประกอบสื่อนวัตกรรม.
กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (๒๕๕๐). หลากหลายการเรียนรู้สู่บูรณาการ. นครสวรรค์:
ริมปิงการพิมพ์.

- _____ . (๒๕๕๑). คู่มือการใช้นวัตกรรมการเรียนการสอน. ราชบุรี:
ธรรมรักษ์การพิมพ์.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (๒๕๕๕). หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย. (พิมพ์ครั้งที่ ๗).
กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุพรรณิ วราทร. (๒๕๕๕). การอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ:
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (๒๕๕๔). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: ด้านสุขภาพการพิมพ์.
- สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ. (๒๕๕๐). การพัฒนาผลงานทาง
วิชาการสู่การเลื่อนวิทยฐานะ. กรุงเทพฯ: อี เค บุ๊คส์.
- โสภณ สาทรสัมฤทธิ์ผล. (๒๕๕๑). ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: ทริบเพ้น เอ็ดดูเคชั่น.
- อาจอง ชุมสาย ณ อยุธยา. (๒๕๕๓). คุณธรรมนำความรู้. กรุงเทพฯ: เอ พี กราฟิก
ดีไซน์และการพิมพ์.
- อารี พันธุ์มี. (๒๕๕๒). จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ:
ต้นอ้อ.

ภาคผนวก

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน

โดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด ค่านิยมร่วม
ตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑
เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน คิด วิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ เล่มที่ ๑ เรื่อง พร้อมสู้

๑. ข. ต้องการลบจุดด้อยของตนเอง
๒. ข. พริยะมีความสามารถด้านกีฬาเป็นเลิศ
๓. ง. มีความเสียสละ
๔. ค. ความพยายาม
๕. ก. ทำให้พริยะสามารถนำผลงานที่ได้ไปยื่นโควตาสมัครเข้าเรียนในระดับมหาวิทยาลัยได้
๖. ก. ขาดความรอบคอบ
๗. ง. มีความเสียสละ
๘. ค. พริยะมีความมุ่งมั่นพยายาม
๙. ก. จริง เพราะ ถ้าคนเรามีความพยายามอย่างมากก็ต้องประสบความสำเร็จในที่สุด
๑๐. ก. พริยะมีสติปัญญาล้ำเลิศ

เฉลยกิจกรรมที่ ๑ การเขียนโครงเรื่อง

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่อง พร้อมสู้ แล้วเขียนโครงเรื่องตามลำดับเหตุการณ์ตามหัวข้อที่กำหนดต่อไปนี้ (คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน)

แนวคำตอบ**ชื่อตัวละคร**

๑. พิริยะ
๒. ครูพล
๓. ชนธิป
๔. กาจกล้า

ฉาก/สถานที่

๑. ห้องพักครู
๒. สนามบาสเกตบอล
๓. ห้องทำงานภายในบ้านของพิริยะ

เหตุการณ์ที่ ๑

พิริยะผู้มีความสามารถเป็นเลิศด้านการเรียนพยายามจะส่งใบสมัครคัดเลือกตัวนักกีฬาบาสเกตบอลของโรงเรียน แต่ครูพลซึ่งเป็นครูพลศึกษาของโรงเรียนพยายามทักท้วงเพราะคิดว่าพิริยะไม่มีความสามารถทางด้านกีฬา และคงไม่ผ่านการคัดเลือก

เหตุการณ์ที่ ๒

พิริยะยังยืนยันที่จะส่งใบสมัครคัดเลือกตัวนักกีฬาให้ได้ และสัญญาว่าจะตั้งใจฝึกซ้อมให้ดีขึ้น เพื่อให้ทุกคนรวมทั้งครูพลได้เห็นถึงความสามารถและความตั้งใจของเขา จนครูพลต้องยอมรับใบสมัครนั้นไว้

เหตุการณ์ที่ ๓

พิริยะพยายามศึกษาวิธีการเล่นและฝึกซ้อมบาสเกตบอลอย่างหนัก แต่ก็ยังไม่เป็นที่พอใจของตนเอง จนพิริยะได้พบกับกาจกล้า นักกีฬาบาสเกตบอลผู้มีความสามารถด้านกีฬาเป็นอันดับต้นๆ ของโรงเรียน และได้ฝึกซ้อมบาสเกตบอลด้วยกันทุกวัน

เหตุการณ์ที่ ๔

พิริยะติดภารกิจต้องทำโปรเจกต์โครงงานส่งเข้าประกวด โดยมีกำหนดส่งโปรเจกต์หลังจากการคัดเลือกตัวนักกีฬาบาสเกตบอลเพียง ๒ วัน แต่พิริยะทำไฟล์ข้อมูลโปรเจกต์เสียหาย โดยไม่ได้บันทึกข้อมูลสำรองไว้ ทำให้พิริยะต้องเริ่มพิมพ์เนื้อหาโปรเจกต์โครงงานใหม่ทั้งหมดโดยอาศัยข้อมูลที่จดบันทึกไว้ด้วยลายมือ จนโปรเจกต์โครงงานเสร็จไปแล้ว ๙๐% แต่พิริยะจำเป็นต้องไปซ้อมบาสเกตบอลกับกาจกล้า เพราะผิวนัดการซ้อมมาหลายครั้งแล้ว

เหตุการณ์ที่ ๕

ชนธิป เพื่อนร่วมทำโปรเจกต์โครงการของพิริยะโทรศัพท์มาทวงงาน ทำให้พิริยะต้องบอกความจริงว่าโปรเจกต์โครงงานยังไม่เสร็จ และเขาติดภารกิจที่จะต้องไปซ้อมบาสเกตบอลกับกาจกล้า เพื่อทำการคัดเลือกตัวนักกีฬาบาสเกตบอลในวันพรุ่งนี้ และการได้เป็นนักกีฬาบาสเกตบอลของโรงเรียนก็เป็นความฝันของเขา พิริยะบอกความในใจว่าเขาชอบและหลงใหลการเล่นกีฬาบาสเกตบอลมากกว่าความเป็นอัจฉริยะด้านการเรียนเสียอีก ชนธิปจึงขอไฟล์จากพิริยะและรับอาสาทำโปรเจกต์โครงงานเองด้วยความเต็มใจ เพราะอยากให้เพื่อนได้ไปทำตามความฝันของตัวเอง

เหตุการณ์ที่ ๖

พิริยะฝึกซ้อมอย่างหนัก ประกอบกับเขาได้รับกำลังใจที่ดี จากกาจกล้าทำให้เขาผ่านการคัดเลือกให้เป็นนักกีฬา บาสเกตบอลของโรงเรียน

เหตุการณ์ที่ ๗

ครูพลชื่นชมและยอมรับในความเพียรพยายาม และความสามารถของพิริยะพิริยะรับปากว่าจะทำหน้าที่ ของนักกีฬาให้ดีที่สุด เพื่อชื่อเสียงของตนเองและโรงเรียน

(คำตอบอยู่ในดุลยพินิจของครูผู้สอน)

เฉลยกิจกรรมที่ ๒ วิเคราะห์ลักษณะนิสัยของตัวละคร

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่อง พร้อมสู้ แล้ววิเคราะห์ลักษณะนิสัยของตัวละครที่ปรากฏในเรื่อง ดังต่อไปนี้ (คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน)

พิริยะ

๑. มีความมั่นใจในตนเอง
๒. มีความมุ่งมั่นเพียรพยายาม
๓. มีความอดทนอดกลั้น
๔. มีสติปัญญาดี
๕. รักเกียรติและศักดิ์ศรีของตนเอง

กาจกล้า

๑. รักเพื่อน
๒. มีวินัย
๓. มีความรับผิดชอบ
๔. มีความมุ่งมั่นเพียรพยายาม
๕. มีความอดทนอดกลั้น

ชนธิป

๑. รักเพื่อน
๒. เสียสละ
๓. มีเหตุผล
๔. มีวินัย
๕. มีความรับผิดชอบ

ครูพล

๑. รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
๒. มีเหตุผล
๓. มีความเมตตากรุณา
๔. มีวินัย
๕. มีความอดทนอดกลั้น

(คำตอบอยู่ในชุดลยพินิจของครูผู้สอน)

เฉลยกิจกรรมที่ ๓ บอกข้อคิดที่ได้จากเรื่อง

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่อง พร้อมสู้ แล้วทำเครื่องหมาย ☐ หน้าข้อความที่เป็นข้อคิด

ที่ได้จากเรื่องและทำเครื่องหมาย ☐ หน้าข้อความที่ไม่ใช่ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง

(คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน)

-**x**..... ๑. เกิดเป็นคนต้องมีความสามารถและความชาญฉลาดในทุกด้าน
-**✓**..... ๒. ความมุ่งมั่น ขยันหมั่นเพียรในการทำงาน จะทำให้ประสบความสำเร็จ
-**x**..... ๓. การมีพรสวรรค์จะทำให้เราประสบความสำเร็จในชีวิตได้มากกว่าการมีพรแสวง
-**✓**..... ๔. หากเรามองค่าสบประมาทไปในทางบวก จะทำให้เรามีแรงผลักดันที่จะทำความฝันของเราให้สำเร็จได้
-**✓**..... ๕. การมีเพื่อนที่ดีถือเป็นมงคลชีวิต
-**x**..... ๖. หากเราต้องทำกิจกรรมพร้อมกันหลายอย่างในช่วงเวลาเดียวกัน เราควรเลือกทำกิจกรรมที่สำคัญที่สุดเพียงกิจกรรมเดียว เพื่อมิให้ความคิดสับสน
-**x**..... ๗. ความขยันหมั่นเพียรไม่อาจทำให้เราประสบความสำเร็จได้หากขาดพรสวรรค์
-**✓**..... ๘. กำลังใจที่ดีและมีคุณค่ามากที่สุด คือกำลังใจจากตัวเอง
-**x**..... ๙. การทำงานเป็นทีมมักไม่ประสบความสำเร็จเท่ากับการทำงานเพียงคนเดียว เพราะการทำงานเป็นทีมมักมีผู้ที่ไม่มีความสามารถในการทำงานรวมอยู่ในทีมด้วย
-**✓**..... ๑๐. ชัยชนะที่ยิ่งใหญ่ คือชนะใจตัวเอง

เฉลยกิจกรรมที่ ๔ วิเคราะห์ วิจารณ์ เรื่องที่อ่าน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่อง พร้อมสู้ แล้วตอบคำถามต่อไปนี้
(คะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน)

๑. การที่พิริยะต้องฝึกซ้อมบาสเกตบอลในช่วงเวลาเดียวกับการทำโปรเจกต์โครงการ เป็นการกระทำที่ถูกต้องหรือไม่ เพราะเหตุใด จงอธิบาย
แนวคำตอบ ถูกต้อง เพราะการทำโปรเจกต์โครงการเป็นสิ่งที่พิริยะได้วางแผนการทำงานล่วงหน้าไว้แล้ว การฝึกซ้อมบาสเกตบอลก็เป็นสิ่งที่พิริยะชอบ และมีประโยชน์ พิริยะเองก็คิดแล้วว่าตนเองมีความสามารถในการแบ่งเวลาการทำงานทั้ง ๒ อย่างให้ประสบผลสำเร็จควบคู่กันไปได้
๒. ถ้านักเรียนเป็นพิริยะ นักเรียนจะวางแผนแบ่งเวลาในการฝึกซ้อมบาสเกตบอล และการทำโปรเจกต์โครงการอย่างไร จึงจะทำให้ทั้ง ๒ งานประสบความสำเร็จ จงอธิบาย
แนวคำตอบ ซ้อมบาสเกตบอลในช่วงเวลาหลังเลิกเรียนจนถึงเวลาค่ำ และทำโปรเจกต์โครงการในวันหยุด เสาร์-อาทิตย์ เพราะหลังการฝึกซ้อมบาสเกตบอลทุกวัน พิริยะอาจจะเหนื่อยล้าและต้องการพักผ่อน ส่วนในวันหยุดเสาร์ อาทิตย์ พิริยะไม่ต้องไปโรงเรียน ก็ใช้เวลาในช่วงกลางวันเพื่อทำโปรเจกต์โครงการ
๓. นักเรียนคิดว่า ธนธิป มีลักษณะนิสัยอย่างไร และนักเรียนจะนำลักษณะนิสัยของธนธิปไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างไร จงอธิบาย
แนวคำตอบ ธนธิปเป็นคนที่มีวินัย มีความรับผิดชอบ มีน้ำใจ มีเหตุผล ดังจะเห็นได้จากตอนที่พิริยะมีความจำเป็นต้องไปซ้อมบาสเกตบอล เพื่อทำตามความฝันของตัวเอง ธนธิปก็เข้าใจเพื่อน และรับอาสาทำงานโปรเจกต์ในส่วนที่พิริยะต้องรับผิดชอบไว้เองทั้งหมดด้วยความเต็มใจ นักเรียนสามารถนำลักษณะนิสัยนี้ไปใช้กับเพื่อนนักเรียน ครอบครัว และบุคคลทั่วไปได้ ด้วยการให้ความช่วยเหลือในส่วนที่นักเรียนสามารถทำได้ด้วยความเต็มใจและจริงใจ

๔. ถ้าเรามีความพยายามอย่างมากในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้ประสบความสำเร็จ แล้วนักเรียนคิดว่าเราจะได้รับประโยชน์อย่างไรบ้างจากความสำเร็จนั้น จงอธิบาย

แนวคำตอบ เราจะได้รับประโยชน์ดังนี้

๑. มีความภาคภูมิใจในตนเอง ที่สามารถเอาชนะอุปสรรคที่เกิดขึ้นอย่างมากมาย ในระหว่างความพยายามนั้นได้สำเร็จ
๒. ได้รับคำชื่นชมและการยอมรับนับถือจากผู้อื่น เพราะการที่จะประสบความสำเร็จได้นั้นต้องเกิดจากหัวใจที่ยิ่งใหญ่ หัวใจที่จะไม่มีวันยอมแพ้ ให้กับอุปสรรคต่างๆ
๓. เข้าใจชีวิตว่า ทุกสิ่งที่ได้มามีใช้ได้มาโดยง่าย ทำให้เรารู้คุณค่าของสิ่งๆ นั้น และพยายามรักษาไว้ให้ดีที่สุด

๕. จากการอ่าน เรื่อง พร้อมสู้ นักเรียนคิดว่า การที่เราจะทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จ ได้นั้นจะต้องมีคุณสมบัติอย่างไรบ้าง จงอธิบาย

แนวคำตอบ ต้องมีความรู้ในเรื่องนั้นๆ มีความมุ่งมั่นพยายาม ขยัน อดทน ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก มีจิตใจที่เข้มแข็ง มีกำลังใจที่ดี พร้อมทั้งจะต่อสู้ กับปัญหาต่างๆ ที่เข้ามาเป็นอุปสรรคขัดขวางความสำเร็จ

(คำตอบอยู่ในชุดลยพินิจของครูผู้สอน)

เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน

โดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด ค่านิยมร่วม
ตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑
เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน คิด วิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ เล่มที่ ๑ เรื่อง พร้อมสู้

๑. ข. พริยะมีความสามารถด้านกีฬาเป็นเลิศ
๒. ข. ต้องการลบจุดด้อยของตนเอง
๓. ค. ความพยายาม
๔. ก. ขาดความรอบคอบ
๕. ง. มีความเสียสละ
๖. ค. พริยะมีความเพียรพยายาม
๗. ก. ทำให้พริยะสามารถนำผลงานที่ได้ไปยื่นโควตาสมัครเข้าเรียน
ในระดับมหาวิทยาลัยได้
๘. ง. มีความเสียสละ
๙. ค. พริยะมีความมุ่งมั่นพยายาม
๑๐. ก. จริง เพราะ ถ้าคนเรามีความพยายามอย่างมากก็ต้องประสบความสำเร็จในที่สุด

ประกาศโรงเรียน

โรงเรียนมัธยมศึกษาเทศบาลเมืองสวรรคโลก

เรื่อง อนุญาตให้ใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านในสถานศึกษา

ด้วย นางนัยนา ทินกระโทก ได้จัดทำหนังสือส่งเสริมการอ่าน ชุด ค่านิยมร่วม ตามมาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่าน คิด วิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ จำนวน ๔ เล่ม ๔ เรื่อง ซึ่งได้วิเคราะห์สังเคราะห์ความสอดคล้องเหมาะสมกับมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑ โรงเรียน มัธยมศึกษาเทศบาลเมืองสวรรคโลกพิจารณาอนุญาตให้ใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านชุดนี้ ในสถานศึกษาได้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๒

(นายศิริชัย สุโกชน์)

รองผู้อำนวยการสถานศึกษา ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการสถานศึกษา

โรงเรียนมัธยมศึกษาเทศบาลเมืองสวรรคโลก